

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2913/92 НА СЪВЕТА

от 12 октомври 1992 година

относно създаване на Митнически кодекс на Общността

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 28, 100а и 113 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че Общността е основана на митнически съюз; като има предвид, че е препоръчително както в интерес на икономическите оператори в рамките на Общността, така и на митническите органи, разпоредбите на митническото законодателство, които понастоящем се съдържат в голям брой регламенти и директиви на Общността, да бъдат обединени в кодекс; като има предвид, че тази задача е от основно значение с оглед на вътрешния пазар;

като има предвид, че такъв Митнически кодекс на Общността (наричан по-долу „Кодексът“) следва да включва настоящото митническо законодателство; като има предвид, че въпреки това е препоръчително да се измени това законодателство, за да бъде то по-последователно, да се опрости, както и да се попълнят известни пропуски, които все още съществуват, с оглед приемане на цялостно законодателство на Общността в тази област;

като има предвид, че като се основава на концепцията на вътрешния пазар, Кодексът следва да съдържа общите правила и процедури, които осигуряват прилагането на тарифните и другите мерки, въведени в Общността във връзка с търговия на стоки между Общността и трети страни, включително мерките на общата селскостопанска политика и общата търговска политика, като отчита изискванията на тези общи политики;

като има предвид, че е препоръчително да се уточни, че този кодекс се прилага, без да се засягат специални разпоредби, установени в други области; като има предвид, че подобни специфични правила съществуват или могат да бъдат приети именно в контекста на законодателството, отнасящо се до земеделието, статистиката, търговската политика или собствените ресурси;

¹ ОВ С 128, 23.5.1990 г., стр. 1.

² ОВ С 72, 18.3.1991 г., стр. 176, и Решение от 16 септември 1992 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 60, 8.3.1991 г., стр. 5.

като има предвид, че за да се осигури равновесие между нуждите на митническите органи по отношение на правилното прилагане на митническото законодателство, от една страна, и правото на икономическите оператори да бъдат третирани справедливо, от друга страна, въпросните митнически органи следва да получат широки контролни правомощия, а икономическите оператори - право на обжалване; като има предвид, че въвеждането на система за обжалване в областта на митническото законодателство ще наложи Обединеното Кралство да въведе нови административни процедури, които не могат да влязат в сила преди 1 януари 1995 г.;

като има предвид, че с оглед на изключителното значение на външната търговия за Общността митническите формалности и проверки следва да бъдат премахнати или най-малко сведени до минимум;

като има предвид, че е важно да се гарантира еднакво прилагане на настоящия кодекс и за тази цел следва да се предвиди процедура на Общността, която да осигури правилата за нейното прилагане да бъдат приети в подходящ срок; като има предвид, че следва да се създаде Комитет по Митническия кодекс, който да осигури тясно и ефективно сътрудничество между държавите-членки и Комисията в тази област;

като има предвид, че при приемането на мерките за прилагане на настоящия Кодекс следва да се обърне изключително внимание на предотвратяването на измами или нередности, които биха нанесли вреди на общия бюджет на Европейските общности,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА ПЪРВА

ОБХВАТ И ОСНОВНИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Митническото законодателство се състои от настоящия кодекс и разпоредбите за неговото прилагане, приети на общностно или на национално равнище. Без да се засягат специални разпоредби, приети в други области, Кодексът се прилага за:

- търговията между Общността и трети страни,
- стоките, обхванати от Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, Договора за създаване на Европейската икономическа общност или Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

Член 2

1. Митническо законодателство на Общността се прилага еднакво в рамките на митническата територия на Общността, освен когато съществуват други разпоредби, произтичащи от международни конвенции, обичайни практики с ограничен географски и икономически обхват или от автономни мерки на Общността.

2. Някои разпоредби на митническото законодателство могат да се прилагат и извън митническата територия на Общността в рамките на разпоредби, регулиращи специфични области или на международни конвенции.

Член 3

1. Територията на Общността включва:

- територията на Кралство Белгия,
- територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,
- територията на Федерална Република Германия, с изключение на остров Хелголанд и територията на Бьосинген (Договор от 23 ноември 1964 г. между Федерална Република Германия и Швейцарската Конфедерация),
- територията на Кралство Испания, с изключение на Сеута и Мелила,
- територията на Република Гърция,
- територията на Френската Република, с изключение на отвъдморските територии и „collectivités territoriales“,
- територията на Ирландия,
- територията на Италианската Република, с изключение на общините Ливиньо и Кампионе д'Италия и националните води на езерото Лугано, които се намират между брега и политическата граница на областта между Понте Треса и Порто Черезио,
- територията на Великото Херцогство Люксембург,
- територията на Кралство Нидерландия в Европа,
- територията на Португалската Република,
- територията на Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия и Англо-нормандските острови и остров Ман.

2. Следните територии, които се намират извън територията на държавите-членки, се считат за част от митническата територия на Общността, като се има предвид сключените и приложими за тях конвенции и договори:

а) ГЕРМАНИЯ

Австрийските територии Юнгхолц и Мителберг, както са определени в следните договори:

- за Юнгхолц: Договорът от 3 май 1868 г. (Bayrisches Regierungsblatt от 1868 г., стр. 1245),
- за Мителберг: Договорът от 2 декември 1890 г. (Reichsgesetzblatt от 1891 г., стр. 59).

б) ФРАНЦИЯ

Територията на Княжество Монако съгласно Митническата конвенция, подписана в Париж на 18 май 1963 г. (Journal officiel от 27 септември 1963 г., стр. 8679).

в) ИТАЛИЯ

Територията на Република Сан Марино, както е определена в Конвенцията от 31 март 1939 г. (Закон № 1120 от 6 юни 1939 г.).

3. Митническата територия на Общността включва териториалните води, вътрешните морски води и въздушното пространство на държавите-членки, както и териториите, посочени в параграф 2, с изключение на териториалните води, вътрешните морски води и въздушното пространство на териториите, които не са част от митническата територия на Общността съгласно параграф 1.

Член 4

За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения:

1. „Лице“ означава:

- физическо лице,
- юридическо лице,
- когато тази възможност е предвидена в действащото законодателство, сдружение на лица, на което е призната правоспособност да извършва правни действия, но което няма статут на юридическо лице.

2. „Лице, установено в Общността“, е:

- в случаите на физически лица, всяко лице, чието обичайно местопребиваване се намира в Общността,
- в случаите на юридически лица или сдружения на лица, всяко лице, чието седалище според устройствения правилник, централно управление или трайно установяване се намира в Общността.

3. „Митнически органи“ са органите, които отговарят, *inter alia*, за прилагането на митническото законодателство.

4. „Митническо учреждение“ е всяко учреждение, където могат да бъдат извършвани всички или част от формалностите, определени от митническото законодателство.

5. „Решение“ е всеки административен акт, издаден от митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, като този акт има правни последици за едно или повече определени или определяеми лица; този термин включва, *inter alia*, обвързващата тарифна информация по смисъла на член 12.

6. „Митнически статут“ е статутът на стоките като общностни стоки или необщностни стоки.

7. „Общностни стоки“ са стоки:

- изцяло получени или произведени в границите на митническата територия на Общността по реда на определените в член 23 условия и които не съдържат в себе си стоки, внесени от страни или територии, които не са част от митническата територия на Общността,
- внесени от страни или територии извън митническата територия на Общността, които са допускани за свободно обращение,
- произведени или получени в границите на митническата територия на Общността само от стоките, посочени във второ тире или от стоките, посочени в първо и второ тирета.

8. „Необщностни стоки“ са стоки, различни от определените в точка 7.

Без да се засягат разпоредбите на членове 163 и 164, общностните стоки губят статута си на такива, когато действително напуснат митническата територия на Общността.

9. „Митническо задължение“ е задължението на лице да заплати вносите (вносно митническо задължение) или износните (износно митническо задължение) сборове, с които се облагат определени стоки съгласно действащите разпоредби в Общността.

10. „Вносни сборове“ са:

- митата и таксите с равностоен ефект, дължими при вноса на стоки,
- селскостопанските изравнителни такси и другите налози при внос, въведени съгласно общата селскостопанска политика или съгласно специфични режими, приложими за определени стоки, получени от преработката на селскостопански продукти.

11. „Износни сборове“ са:

- митата и таксите с равностоен ефект, дължими при износа на стоки,
- селскостопанските изравнителни такси и други налози при износ, въведени съгласно общата селскостопанска политика или съгласно специфични режими, приложими за определени стоки, получени от преработката на селскостопански продукти.

12. „Длъжник“ е всяко лице, което отговаря за плащане на митническо задължение.

13. „Митнически надзор“ е съвкупността от действията на митническите органи с цел осигуряване спазването на митническото законодателство, както и в определени случаи спазването на други разпоредби, приложими за стоки под митнически надзор.

14. „Митнически контрол“ е извършването на специфични действия като проверки на стоки, установяване на наличност и истинност на документи, проверка на счетоводни документи на предприятия и други документи, проверки на превозни средства, проверки на багажи и други стоки, пренасяни от или чрез лица, както и извършване на административни разследвания и други сходни действия с цел осигуряване спазването на митническото законодателство, както и в определени случаи спазването на други разпоредби, приложими за стоки под митнически надзор.

15. „Митническо направление на стоки“ е:

- а) поставяне на стоки под митнически режим;
- б) въвеждане на стоки в свободна зона или в свободен склад;
- в) реекспортиране на стоки извън митническата територия на Общността;
- г) унищожаване на стоки;
- д) изоставяне на стоки в полза на държавата.

16. „Митнически режим“ е:

- а) допускане за свободно обращение;
- б) транзит;
- в) митническо складиране;
- г) активно усъвършенстване;
- д) обработка под митнически контрол;
- е) временен внос;
- ж) пасивно усъвършенстване;
- з) износ.

17. „Митническо деклариране“ е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.

18. „Декларатор“ е лицето, което извършва митническото деклариране от свое име или лицето, от чието име се извършва митническото деклариране.

19. „Представяне на стоки пред митническите органи“ е уведомяването на митническите органи съгласно установените форми за пристигането на стоки в митническото учреждение или във всяко друго място, определено или одобрено от митническите органи.

20. „Вдигане на стоки“ е действието, чрез което митническите органи предоставят определени стоки за целите, предвидени от митническия режим, под който въпросните стоки са поставени.

21. „Титуляр на режим“ е лицето, за сметка на което е извършено митническото деклариране, или лицето, на което са прехвърлени правата и задълженията на гореспоменатото лице относно определен митнически режим.

22. „Титуляр на разрешение“ е лицето, на което е издадено разрешение.

23. „Действащи разпоредби“ са всички действащи разпоредби на общностно равнище или на национално равнище.

24. „Процедура на комитета“ означава процедурата, предвидена или посочена в член 249.

ГЛАВА ВТОРА

РАЗНОРОДНИ ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ, СВЪРЗАНИ ПО-СПЕЦИАЛНО С ПРАВАТА И ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ЛИЦАТА С ОГЛЕД НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Раздел 1

Право на представителство

Член 5

1. Според условията, предвидени в член 64, параграф 2, и при спазване на разпоредбите, приети в рамките на член 243, параграф 2, буква б), всяко лице може да бъде представлявано пред митническите органи за извършване на действията и формалностите, предвидени в митническото законодателство.

2. Представителството може да бъде:

- пряко, когато представителят действа от името на и за сметка на друго лице, или
- косвено, когато представителят действа от свое име, но за сметка на друго лице.

Държавите-членки могат да ограничат правото на митническо деклариране на своята територия посредством:

- правилата на прякото представителство, или
- правилата на косвеното представителство,

като изискват представителят да е митнически агент, който практикува своята професия на територията на съответната държава-членка .

3. Освен в случаите, посочени в член 64, параграф 2 буква б), и параграф 3, представителят трябва да е лице, установено в Общността.

4. Представителят трябва да декларира, че действа от името или за сметка на представляваното от него лице, да посочи дали е пряк или косвен представител и да притежава представителна власт.

Лице, което не декларира, че действа от името или за сметка на друго лице, или което декларира, че действа от името или за сметка на друго лице, без да притежава представителна власт, се счита, че действа от свое име и за своя сметка.

5. Митническите органи могат да изискат от всяко лице, което декларира, че действа от името или за сметка на друго лице, да представи доказателство за своята представителна власт.

Раздел 2

Решения, свързани с прилагането на митническото законодателство

Член 6

1. За издаване на решение от митническите органи по прилагането на митническото законодателство лицето, поискало издаването му, трябва да представи цялата информация и документация, необходима на тези органи, за да се произнесат.

2. Решението трябва да бъде издадено и съобщено на молителя във възможно най-кратък срок.

Когато искането за решение е направено писмено, решението се издава в предвидения в действащото законодателство срок, считано от датата, на която искането е получено от митническите органи. Решението се съобщава писмено на молителя.

Въпреки това, този срок може да бъде удължен, когато митническите органи не могат да го спазят. В тези случаи те уведомяват молителя преди изтичането на въпросния срок, като посочат причините, които налагат удължаването, както и необходимия им допълнителен срок за произнасяне по искането.

3. Решенията на митническите органи, издадени в писмена форма, с които се отхвърлят искания или са неблагоприятни за адресатите, трябва да бъдат мотивирани. Те трябва да посочват възможността за обжалване по член 243.

4. Може да се предвиди разпоредбите на параграф 3, първо изречение, да се прилагат и по отношение на други решения.

Член 7

С изключение на случаите по член 244, втора алинея, всички издадени решения подлежат на незабавно изпълнение от митническите органи.

Член 8

1. Решение, което е благоприятно за заинтересуваното лице, се обезсилва, ако е издадено на основата на невярна или непълна информация и ако:

- молителят е знаел или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна, и
- такова решение не би могло да бъде издадено на основата на вярна или пълна информация.

2. Адресатът на това решение трябва да бъде уведомен за неговото обезсилване.

3. Обезсилването поражда действие от датата, на която е издадено това решение.

Член 9

1. В случаи, различни от посочените в член 8, решението, което е благоприятно за заинтересуваното лице, се отменя или изменя, когато едно или повече от условията за издаването му не са изпълнени или вече не се изпълняват.

2. Решение, което е благоприятно за заинтересуваното лице, може да бъде отменено, когато адресатът му не изпълни задължение, възложено му с решението.

3. Адресатът на това решение, трябва да бъде уведомен за неговата отмяна или изменение.

4. Отмяната или изменението на решението поражда действие от датата на уведомяването. В изключителни случаи и когато законните интереси на адресата на решението налагат това, митническите органи могат да отложат датата на пораждаване на действието на отмяната или изменението на решението.

Член 10

Членове 8 и 9 не засягат прилагането на националните правила, които предвиждат, че решения не пораждат действие или престават да пораждат действие на основания, които не са свързани с митническото законодателство.

Раздел 3

Информация

Член 11

1. Всяко заинтересувано лице може да поиска от митническите органи информация относно прилагането на митническото законодателство.

Предоставянето на такава информация може да бъде отказано, когато искането не е свързано с действително предстоящи вносни или износни операции.

2. Информацията се предоставя на молителя безплатно. Когато са направени специални разходи от митническите органи, по-конкретно свързани с извършване на анализ, експертиза на стоките или връщане на стоките на молителя, те могат да бъдат за сметка на молителя.

Член 12

1. Митническите органи издават обвързваща тарифна информация при писмено искане, като действат съгласно правилата, определени в съответствие с процедурата на комитета.

2. Обвързващата тарифна информация обвързва митническите органи спрямо титуляра на информацията само по отношение на тарифното класиране на стоките.

Обвързващата тарифна информация обвързва митническите органи само по отношение на стоки, за които митническите формалности са извършени след датата, на която информацията е била издадена от тези органи.

3. Титулярът на получената информация доказва пълното съответствие между декларираните стоки и тези, описани в информацията.

4. Обвързващата тарифна информация е валидна в срок от шест години, считано от датата на издаването ѝ. Чрез дерогация от член 8, обвързващата информация се обезсилва, когато се основава на неверни или непълни данни, предоставени от молителя.

5. Обвързващата тарифна информация престава да бъде валидна:

а) при приемане на регламент, когато тя не съответства на разпоредбите в този регламент;

б) когато е несъвместима с тълкуването на номенклатурите, посочени в член 20, параграф 6, независимо дали на общностно равнище, поради изменения на обяснителните бележки към комбинираната номенклатура или поради съдебно решение на Съда на Европейските общности, или на международно равнище, поради издаване на мнение за класиране или изменение на обяснителните бележки към номенклатурата на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, приети от Съвета за митническо сътрудничество; в такъв случай датата, от която обвързващата тарифна информация престава да бъде валидна, е датата на публикуване на посочените мерки, или при международни мерки - датата на съобщението от страна на Комисията в серия С на *Официален вестник на Европейските общности*;

в) когато титулярът е уведомен за отмяната ѝ или за изменението ѝ.

6. Титулярът на обвързващата тарифна информация, която престава да бъде валидна съгласно параграф 5, букви б) или в), може да продължи да използва информацията в срок от шест месеца от датата на това публикуване или това съобщение, при условие че е сключил окончателни и подлежащи на изпълнение договори за покупка или продажба по отношение на въпросните стоки въз основа на обвързващата информация и преди приемането на тарифните мерки. В случаите, когато се представя лицензия за внос или износ или сертификат за предварително

фиксиране при извършване на митническите формалности, срокът на валидност на лицензията/сертификата се заменя със срок от 6 месеца.

За случаите по параграф 5, буква а), регламентът може да определи срок относно прилагането на предходната алинея.

7. При условията, предвидени в параграф 6, класирането съгласно обвързващата тарифна информация се прилага само:

- за определяне на вносите или износните сборове,
- за изчисляване на възстановяване при износ или други суми, отпускани при внос или износ на стоки в рамките на общата селскостопанска политика,
- за използване на лицензии за внос или износ или на сертификати за предварително фиксиране, които са представени при извършване на формалностите във връзка с приемането на митническата декларация за съответните стоки, при условие че тези лицензии/ сертификати са били издадени въз основа на съответната информация.

В допълнение, в изключителни случаи, когато доброто функциониране на режимите, установени в рамките на общата селскостопанска политика, може да бъде застрашено, може да се вземе решение за дерогация от параграф 6 в съответствие с процедурата по член 38 от Регламент (ЕИО) № 136/66/ЕИО⁴, както и в съответствие с разпоредби в други регламенти, които се отнасят до общата организация на пазарите.

Раздел 4

Други разпоредби

Член 13

В съответствие с условията, установени в действащите разпоредби, митническите органи могат да предприемат всички контролни мерки, които считат за необходими с оглед правилното прилагане на митническото законодателство.

Член 14

За целите на прилагането на митническото законодателство всяко лице, свързано пряко или непряко със съответните операции, извършвани в рамките на търговията със стоки, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове пълната изискуема документация и информация, независимо на какъв информационен носител, както и осигурява пълното си съдействие.

Член 15

⁴ ОВ 172, 30.9.1966 г., СТР. 2025/66.

Цялата информация от поверително естество или която е предадена като поверителна се гарантира чрез задължение за пазене на професионална тайна. Тя не може да се разпространява от митническите органи без изричното разрешение на лицето или органа, предоставили тази информация; предоставянето на информация се разрешава, когато митническите органи са задължени или овластени да го направят по силата на действащите разпоредби, особено в областта на защита на данните или във връзка със съдебни производства.

Член 16

Независимо от използвания информационен носител, всяко заинтересувано лице съхранява документацията по член 14 за целите на митническия контрол за срок, посочен в действащите разпоредби, но не по-кратък от три календарни години. Този срок започва да тече от края на годината, в която:

- а) в случая на стоки, допуснати за свободно обращение при условия, различни от тези по буква б), или декларирани за износ стоки, декларациите за допускане за свободно обращение или за износ са били приети;
- б) в случая на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вносните сборове поради употребата им за специфични цели, тези стоки престават да бъдат под митнически надзор;
- в) в случая на стоки, поставени под друг митнически режим, митническият режим е приключен;
- г) в случая на стоки, поставени в свободна зона или свободен склад, тези стоки напускат въпросното предприятие.

Без да се засягат разпоредбите на член 221, параграф 3, второ изречение, когато митническите органи извършват проверка, свързана с митническо задължение, и установят, че вписването в счетоводните книги, отнасящо се до задължението, трябва да се поправи, документите се съхраняват след изтичане на посочения в параграф 1 срок за период, достатъчен за извършване на поправката и проверката на тази поправка.

Член 17

При определяне на период, дата или срок, предвидени в митническото законодателство относно неговото прилагане, периодът не може да бъде удължаван, нито датата или срокът - изменяни, освен ако не съществуват изрични разпоредби в съответното законодателство, които да разрешават това.

Член 18

1. Стойността на ЕCU в национални валути, която се прилага в рамките на митническото законодателство, се определя веднъж годишно. Обменният курс е този от първия работен ден от октомври, като той се прилага от 1 януари на следващата календарна година. При отсъствие на обменен курс за определена национална валута курсът, който се прилага за тази валута, е този от последната дата, на която такъв курс е публикуван в *Официален вестник на Европейските общности*.

2. При изменение на двустранния централен курс на една или повече национални валути:

а) през календарната година се прилагат изменените курсове за обмяна на ЕCU в национални валути за целите на определяне на тарифното класиране на стоките, митата и таксите с равностоен ефект. Те влизат в сила от десетия ден след датата, на която са обявени;

б) след първия работен ден на октомври се прилагат изменените курсове за обмяна на ЕCU в национални валути за целите на определяне на тарифното класиране на стоките, митата и таксите с равностоен ефект и те остават приложими, чрез дерогация от параграф 1, през цялата следваща календарна година, освен в случаите, когато настъпи изменение на двустранния централен курс през годината, в който случай се прилага буква а).

„Изменени курсове“ са обменните курсове от първия ден след изменението на двустранния централен курс, когато такива курсове съществуват за всички валути на Общността.

Член 19

Съгласно процедурата на комитета се определят случаите и условията, при които прилагането на митническото законодателство може да бъде опростено.

ДЯЛ II

ЕЛЕМЕНТИ, НА ОСНОВАТА НА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ СБОРОВЕ И ДРУГИТЕ МЕРКИ, ПРЕДВИДЕНИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТЪРГОВИЯТА СЪС СТОКИ

ГЛАВА 1

МИТНИЧЕСКА ТАРИФА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ И ТАРИФНО КЛАСИРАНЕ НА СТОКИ

Член 20

1. Когато възниква митническо задължение законно дължимите сборове се основават на Митническата тарифа на Европейските общности.

2. Другите мерки, установени от общностни разпоредби за специфични области, свързани с търговията със стоки, се прилагат, ако е уместно, в съответствие с тарифното класиране на стоките.

3. Митническата тарифа на Европейските общности включва:

а) Комбинираната номенклатура на стоки;

б) всяка друга номенклатура, която се основава частично или изцяло на комбинираната номенклатура или която добавя подразделения към нея и която е установена от общностни разпоредби за специфични области с оглед на прилагането на тарифни мерки, свързани с търговията със стоки;

в) ставките и другите налози, които нормално се прилагат за стоки, включени в комбинираната номенклатура относно:

- митата, и

- селскостопанските изравнителни такси и другите налози при внос, определени в рамките на общата селскостопанска политика или в рамките на специфични режими, приложими към някои стоки, получени в резултат на преработката на селскостопански продукти;

г) преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Общността е сключила с определени страни или групи страни и които предвиждат предоставянето на преференциално тарифно третиране;

д) преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Общността в полза на определени страни, групи страни или територии;

е) автономни мерки за суспендиране, които предвиждат намаляване или премахване на вносни сборове за определени стоки;

ж) други тарифни мерки, предвидени в други общностни разпоредби.

4. Без да се засягат правилата за облагане с единна митническа ставка, мерките, посочени в параграф 3, букви г), д) и е) се прилагат по искане на декларатора вместо предвидените в буква в), когато съответните стоки отговарят на условията, установени за горепосочените мерки. Искането може да бъде направено и впоследствие, докато съответните условия се изпълняват.

5. Когато прилагането на мерките, посочени в параграф 3, букви г), д), и е) е ограничено за определен обем на вноса, то се прекратява:

а) при тарифни квоти - веднага щом се достигне определеният обем на вноса;

б) при тарифни плафони - с регламент на Комисията.

6. Тарифното класиране на стоките е определянето съгласно действащите правила на:

а) подпозицията от комбинираната номенклатура или подпозицията от всяка друга номенклатура, посочена в параграф 3, буква б); или

б) подпозицията от всяка друга номенклатура, която е изцяло или частично основана на комбинираната номенклатура или която добавя подразделения към нея, и която е установена от общностни разпоредби за специфични области с оглед на прилагането на мерки, различни от тарифните мерки, свързани с търговията със стоки, съгласно която горепосочените стоки трябва да бъдат класирани.

1. Условието, при които за определени стоки може да се прилага благоприятно тарифно третиране поради тяхното естество или специфичното им предназначение, се определят съгласно процедурата на комитета. Когато се изисква разрешение се прилагат членове 86 и 87.

2. По смисъла на параграф 1 „благоприятно тарифно третиране“ означава намаляване или суспендиране на вносни сборове по смисъла на член 4, точка 10, дори и в рамките на тарифна квота.

ГЛАВА 2

ПРОИЗХОД НА СТОКИТЕ

Раздел I

Непреференциален произход на стоките

Член 22

Членове 23 - 26 определят непреференциалния произход на стоките за целите на:

- а) прилагането на Митническата тарифа на Европейските общности, с изключение на мерките, посочени в член 20, параграф 3, букви г) и д);
- б) прилагането на мерки, различни от тарифните мерки, установени от общностни разпоредби в специфични области в рамките на търговията със стоки;
- в) изготвянето и издаването на сертификати за произход.

Член 23

1. Стоки, които произхождат от дадена страна, са стоките, изцяло получени или произведени в тази страна.

2. Изразът „стоки, изцяло получени в дадена страна“ означава:

- а) минерални продукти, добити в тази страна;
- б) растителни продукти, отгледани в тази страна;
- в) живи животни, родени и отгледани в тази страна;
- г) продукти, получени от живи животни, отгледани в тази страна;
- д) продукти от лов или риболов, извършен в тази страна;
- е) продукти от морски риболов и други продукти, добити от морето, извън териториалното море на страната, от кораби, които са регистрирани или под отчет в тази страна и плават под нейно знаме;

ж) стоки, получени или произведени на борда на кораби-фабрики от продукти по буква е) и с произход от тази страна, при условие че въпросните кораби-фабрики са регистрирани или под отчет в тази страна и плават под нейно знаме;

з) продукти, извлечени от морското дъно или неговите недра, извън териториалното море, при условие че тази страна разполага с изключителни права да експлоатира това морско дъно или неговите недра;

и) отпадъци и скрап от производствени операции и употребявани предмети, при условие че са събрани в страната и са годни единствено за възстановяване на суровини;

й) стоки, произведени или получени изключително от стоките, посочени в букви а) - и), или от техни производни във всеки стадий на производство.

3. По смисъла на параграф 2 понятието „страна“ обхваща и териториалното море на въпросната страна.

Член 24

Стоките, чието производство включва участието на повече от една страна, се счита, че произхождат от страната, в която са претърпели последната си съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий за производството.

Член 25

Обработка или преработка, за която е установено или има достатъчно данни да се предполага, че целта е била единствено да се заобиколят разпоредби, прилагани в Общността за стоки от определени страни, не се счита за достатъчна да придаде на получените стоки произход от страната, където тази обработка или преработка е била извършена по смисъла на член 24.

Член 26

1. Митническото законодателство или други общностни разпоредби в специфични области могат да изискват да се представя документ, доказващ произхода на стоките.

2. Независимо от представянето на такъв документ, митническите органи имат право в случаи на сериозно съмнение да поискат други допълнителни доказателства, потвърждаващи, че посоченият произход отговаря на правилата, установени в съответните общностни разпоредби.

Раздел 2

Преференциален произход на стоките

Член 27

Правилата за придобиване на преференциален произход на стоките определят условията за придобиване на произход на стоките с цел ползване от мерките, посочени в член 20, параграф 3, букви г) и д)

Тези правила:

- а) по отношение на стоките, които са предмет на споразуменията, посочени в член 20, параграф 3, буква г), са определени в тези споразумения;
- б) по отношение на стоките, ползващи се от преференциалните тарифни мерки, посочени в член 20, параграф 3, буква д), са определени в съответствие с процедурата на комитета.

ГЛАВА ТРЕТА

СТОЙНОСТ НА СТОКИТЕ ЗА МИТНИЧЕСКИ ЦЕЛИ

Член 28

Разпоредбите на тази глава определят митническата стойност за прилагането на Митническата тарифа на Европейските общности, както и за прилагането на нетарифни мерки, установени от общностни разпоредби в специфични области в търговията със стоки.

Член 29

1. Митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, при условие че:

а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, различни от ограниченията, които:

- са наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Общността,
- засягат географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани,

или

- не засягат значително стойността на стоките;

б) продажбата или цената не са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена;

в) нито една част от прихода от всяка последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция по силата на член 32; и

г) купувачът и продавачът не са свързани лица или когато са свързани лица - договорната стойност е приемлива за митнически цели съгласно параграф 2.

2. а) Когато за целите на параграф 1 се определя дали договорната стойност е приемлива, фактът, че купувачът и продавачът са свързани лица не е достатъчно основание да се счита, че договорната стойност е неприемлива. Когато е необходимо, в тези случаи се проучват обстоятелствата, свързани с продажбата, и при условие че връзката не е повлияла върху цената, договорната стойност се приема. Когато въз основа на предоставената от декларатора или получена чрез други източници информация митническите органи имат основание да считат, че връзката е повлияла върху цената, те съобщават своите основания на декларатора, като му предоставят възможност за отговор. При поискване от страна на декларатора тези основания се съобщават в писмена форма.

б) При продажба между свързани лица договорната стойност се приема, а стоките се остойностяват съгласно параграф 1, когато деклараторът докаже, че тази стойност се доближава до голяма степен до една от следните стойности, определени в същия или приблизително същия момент:

i) договорната стойност при продажби между купувачи и продавачи, които не са свързани лица по никакъв начин, на идентични или сходни стоки за износ в Общността;

ii) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно член 30, параграф 2, буква в);

iii) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно член 30, параграф 2, буква г).

При прилагане на горепосочените критерии се отчитат разликите между търговските равнища, количествата, елементите, изброени в член 32 и разходите, направени от продавача при продажби, при които той и купувачът не са свързани лица, и които не се правят от продавача при продажби, при които той и купувачът са свързани лица.

в) Определените в буква б) критерии се прилагат само по изрично искане на декларатора и служат за сравнение. Въз основа на посочената буква не могат да се установяват стойности за заместване.

3. а) Действително платената цена или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, като включва всички плащания, които са извършени или трябва да се извършат като условие за продажбата, от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача. Плащането не е задължително да бъде във формата на превеждане на пари. То може да се извърши и чрез акредитив или други договорени инструменти и може да бъде пряко или косвено.

б) Предприетите от купувача и за негова сметка действия, включително маркетингови действия, различни от тези, за които е предвидена корекция в член 32, не се считат за косвено плащане на продавача, дори и да може да се смята, че са в негова полза или че са извършени по споразумение с него, и разходите за тях не се прибавят към действително платената цена или подлежащата на плащане цена при определяне на митническата стойност на внасяните стоки.

1. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно член 29, се прилагат последователно букви а), б), в) и г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която въпросната стойност може да се определи. Изключение от посочения ред се допуска, ако деклараторът изяви желание букви в) и г) да бъдат разменени по ред на прилагане. Само когато тази митническа стойност не може да бъде определена чрез прилагане на дадена буква, може да се приложи непосредствено следващата буква от реда, установен съгласно този параграф.

2. Митническа стойност, определена в резултат на прилагане на този член, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава в Общността най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите;

г) изчислената стойност, представляваща сумата от:

- разходите или стойността на материалите и на производствените или други операции, използвани при производството на внасяните стоки,

- сумата от печалбата и общите разходи, равна на тази, която обикновено се калкулира при продажбите на стоки от същото естество или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ с местоназначение в Общността,

- разходите или стойността на елементите, посочени в член 32, параграф 1, буква д).

3. Допълнителните условия и правилата за прилагане на параграф 2, се определят в съответствие с в процедурата на комитета.

Член 31

1. Когато митническата стойност на внасяните стоки не може да се определи по силата членове 29 или 30, тя се определя въз основа на наличните данни в Общността и чрез разумни способи, съответстващи на общите принципи и разпоредби на:

- Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение по митата и търговията,

- член VII от Общото споразумение по митата и търговията,

- разпоредбите на тази глава.

2. Митническата стойност, определена чрез прилагане на параграф 1, не се основава на:

- а) продажната цена в Общността на стоки, произведени в Общността;
- б) система, предвиждаща приемането за митнически цели на по-високата от две възможни стойности;
- в) цената на стоки на вътрешния пазар на страната на износа;
- г) производствени разходи, различни от изчислените стойности, които са били определени за идентични или сходни стоки в съответствие с член 30, параграф 2, буква г);
- д) цени за износ в страна, която не е част от митническата територия на Общността;
- е) минимални митнически стойности; или
- ж) субективно определени или фиктивни стойности.

Член 32

1. При определяне на митническата стойност съгласно член 29, към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят:

- а) доколкото се плащат от купувача, но не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките, следните суми:
 - i) комисиони и възнаграждения за посредничество, с изключение на комисионите за покупката;
 - ii) разходите за обработваните контейнери, които за митнически цели се третираат заедно с въпросните стоки;
 - iii) разходите за опаковка, включващи труда и използваните материали;
- б) стойността, съответно разпределена, на следните стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или на намалени цени, и използвани при производството и продажбата за износ на внасяните стоки, доколкото тази стойност не е включена в действително платената или подлежащата на плащане цена:
 - i) материали, компоненти, части или подобни, включени във внасяните стоки;
 - ii) инструменти, клишета, матрици и подобни, използвани при производството на внасяните стоки;
 - iii) използвани материали при производството на внасяните стоки;
 - iv) инженеринг, разработки, художествено оформяне и дизайн, планове и чертежи, разработени извън Общността и необходими за производството на внасяните стоки.

в) роялти и лицензни такси, свързани с остойностяваните стоки, които купувачът трябва да плати пряко или косвено като условие за продажбата на остойностяваните стоки, доколкото тези роялти и такси не са включени в действително платената или подлежащата на плащане цена;

г) стойността на всяка част от прихода от последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на внасяните стоки, която пряко или косвено се предоставя на продавача;

д) i) транспортните и застрахователните разходи за внасяните стоки; и

ii) разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки

до мястото на въвеждане на стоките на митническата територия на Общността.

2. Всеки елемент, който се добавя към действително платената или подлежащата на плащане цена във връзка с прилагането на този член се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни.

3. При определяне на митническата стойност не се добавят никакви елементи към действително платената или подлежащата на плащане цена, освен посочените в този член.

4. За целите на тази глава терминът „комисиона за покупка“ означава възнаграждението, платено от вносител на агента му за услугата да го представлява при покупката на остойностяваните стоки.

5. Независимо от параграф 1, буква в):

а) таксите за правото да бъдат възпроизвеждани внасяните стоки в Общността не се добавят към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки при определяне на митническата стойност; и

б) плащанията, направени от купувача за правото да разпространява или препродава внасяните стоки, не се добавят към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки, ако тези плащания не са условие за продажбата на стоките за износ, внесени с местоназначение в Общността.

Член 33

1. При условие че са разграничени от действително платената или подлежащата на плащане цена, следните суми не се включват в митническата стойност:

а) транспортни разходи за стоките след пристигането им на мястото на въвеждане на митническата територия на Общността;

б) разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, извършени след вноса на внасяните стоки, като съоръжения, машини или оборудване;

в) лихви по финансови споразумения, сключени от купувача във връзка с покупката на внасяните стоки, независимо дали кредитът е предоставен от продавача или от друго лице, при условие че финансовото споразумение е в писмена форма и при необходимост купувачът може да докаже, че:

- такива стоки са действително продадени на цена, декларирана като действително платената или подлежащата на плащане цена, и

- изискваният лихвен процент не е по-висок от приетия при подобни договори в страната, където и по времето, когато финансирането е било осигурено;

г) такси за правото да бъдат възпроизвеждани внасяните в Общността стоки;

д) комисионите за покупка;

е) вносни сборове или други такси, плащани в Общността при вноса или продажбата на стоките.

Член 34

Специални правила могат да бъдат установени съгласно процедурата на комитета за определяне на митническата стойност на информационни носители, предназначени за използване в оборудване за обработка на данни, и които носят данни или инструкции.

Член 35

Когато елементи за определяне на митническата стойност на дадена стока са изразени във валута, различна от тази на държавата-членка, където се извършва остойностяването, обменният курс, който трябва да се прилага, е публикуваният от компетентните органи на съответната държава-членка.

В тези случаи обменният валутен курс отразява текущата стойност на въпросната валута при търговски сделки, изразена във валутата на съответната държава-членка, и се прилага за срок, определен съгласно процедурата на комитета.

При отсъствие на такъв обменен курс той се определя в съответствие с процедурата на комитета.

Член 36

1. Разпоредбите в тази глава не засягат специфичните разпоредби относно определянето на стойността за митнически цели на стоки, допуснати за свободно обращение, които са били под друго митническо направление.

2. Чрез дерогация от членове 29, 30 и 31, митническата стойност на бързоразвалящи се стоки, доставяни обикновено на консигнация, по искане на декларатора, може да бъде определена по опростени правила, установени за цялата Общност съгласно процедурата на комитета.

ДЯЛ III

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛАГАНИ ЗА СТОКИ, ВЪВЕДЕНИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА ДО ПОЛУЧАВАНЕ НА МИТНИЧЕСКО НАПРАВЛЕНИЕ

ГЛАВА 1

ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА

Член 37

1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. Те могат да бъдат обект на проверки от страна на митническите органи в съответствие с действащите разпоредби.
2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки и без да се засяга член 82, параграф 1, те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им, съгласно член 182.

Член 38

1. Стоките, въведени на митническата територия на Общността, трябва да бъдат незабавно превозени от въвеждащото ги лице, като се следва маршрутът, определен от митническите органи, и съгласно разпорежданията на тези органи:

а) до съответното митническото учреждение, определено от митническите органи, или до друго място, определено или одобрено от митническите органи;

б) до свободна зона, когато стоките се въвеждат директно в тази свободна зона по един от следните начини:

- по море или по въздух, или

- по земя, без да преминават през друга част от митническата територия на Общността, когато свободната зона граничи със сухоземната граница между държава-членка и трета страна.

2. Лице, което поема задължение за превоза на стоки след въвеждането им на митническата територия на Общността, например след претоварването им, носи отговорност за изпълнение на задължението, посочено в параграф 1.

3. За приравнени на стоките, въведени на митническата територия на Общността, се считат стоките, които въпреки че се намират извън тази територия, могат да бъдат поставени под контрол на митническите органи на държава-членка по силата на действащите разпоредби, например в резултат на споразумение, сключено между тази държава-членка и трета страна.

4. Параграф 1, буква а) не изключва прилагането на действащите разпоредби при туристически пътувания, пътувания в граничните райони, пощенски пратки или превоз на стоки с

незначително икономическо значение, при условие че не се създават пречки за осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

5. Параграфи 1 - 4, както и членове 39 - 53, не се прилагат за стоки, които временно напускат митническата територия на Общността, превозвани между две точки от тази територия по въздух или вода, при условие че превозът е извършен по пряка линия от самолет или кораб, извършващ редовен рейс, без да спира извън митническата територия на Общността.

Тази разпоредба не се прилага за стоки, товарени в пристанища или летища на трети страни или в свободни пристанища.

6. Параграф 1 не се прилага за стоки, които се намират на борда на кораби или въздухоплавателни средства, пресичащи териториалните води или въздушното пространство на държавите-членки, без да имат за местоназначение пристанище или летище на територията на тези държави-членки.

Член 39

1. Когато поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства, задължението, посочено в член 38, параграф 1, не може да бъде изпълнено, лицето или друго действащо вместо него лице уведомява незабавно най-близките митнически органи. Когато стоките не са унищожени напълно в резултат на непреодолимата сила или непредвидимите обстоятелства, митническите органи трябва да бъдат уведомени и за точното им местонахождение.

2. Когато кораб или въздухоплавателно средство по смисъла на член 38, параграф 6 е принуден поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства да акостира или да се приземи временно на митническата територия на Общността, ако няма възможност да изпълни задълженията по член 38, параграф 1, лицето, управляващо превозното средство, или всяко друго лице, действащо вместо него, следва да уведоми незабавно митническите органи.

3. Митническите органи определят мерките, които трябва да се предприемат за осъществяването на митническия надзор на стоките, посочени в параграф 1, както и на стоките, намиращи се на борда на въздухоплавателното средство или на кораба съгласно параграф 2, и при необходимост - за осигуряване на превоза им до митническото учреждение или до друго място, посочено или одобрено от органите.

ГЛАВА 2

ПРЕДСТАВЯНЕ НА СТОКИТЕ ПРЕД МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

Член 40

Стоките, които са превозени съгласно изискванията на член 38, параграф 1, буква а), трябва да бъдат представени пред митническите органи от лицето, което ги е въвело на митническата територия на Общността, или при необходимост, от лицето, което е поело отговорността за превоза на стоките след тяхното въвеждане.

Член 41

Член 40 не изключва прилагането на действащи разпоредби, отнасящи се за стоки:

- а) пренасяни от пътници; или
- б) поставени под митнически режим, без да са представени пред митническите органи.

Член 42

След представянето им пред митническите органи и с разрешение от митническите органи, стоките могат да бъдат обект на анализ или вземане на мостри за уточняване на митническото им направление.

ГЛАВА 3

МИТНИФЕСТИРАНЕ И РАЗТОВАРВАНЕ НА СТОКИТЕ, ПРЕДСТАВЕНИ ПРЕД МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

Член 43

При спазване на член 45 за стоките, представени пред митническите органи по смисъла на член 40, се подава митнически манифест.

Митническият манифест трябва да бъде подаден незабавно след представяне на стоките пред митническите органи. Митническите органи могат да определят и друг срок за подаване на манифеста, но не по-късно от първия работен ден след деня, в който стоките са представени.

Член 44

1. Митническият манифест за стоките се изготвя на формуляр, отговарящ на образца, определен от митническите органи. Въпреки това, митническите органи могат да приемат и търговски или друг документ вместо митнически манифест, ако такъв документ съдържа необходимите данни за идентифициране на стоките.

2. Митническият манифест се подава от:

- а) лицето, въвело стоките на митническата територия на Общността, или от лицето, което е поело превоза на стоките след тяхното въвеждане;
- б) лицето, от чието име са действали лицата, посочени в буква а).

Член 45

Без да се засягат действащите разпоредбите при внос на стоки от пътници или на пощенски пратки и писма митническите органи могат да не изискват подаването на митнически манифест, при условие че това не пречи на митническия надзор на стоки и когато преди изтичане на срока по член 43 въпросните стоки са били обект на формалностите с цел получаване на митническо направление.

Член 46

1. Стоките могат да се разтоварват или претоварват от превозните средства, на които се намират, само с разрешение на митническите органи на места, определени или одобрени от тях.

Въпреки това, разрешение не се изисква при авария или при други обстоятелства, налагащи незабавно цялостно или частично разтоварване на стоките. В този случай митническите органи трябва да бъдат незабавно информирани.

2. За целите на митническия контрол на стоките, включително и на превозните средства, на които те се намират, митническите органи могат да изискват по всяко време разтоварване и разопаковане на стоките.

Член 47

Без разрешение на митническите органи стоките не могат да бъдат вдигнати от мястото, където са поставени първоначално.

ГЛАВА 4

ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ФОРМАЛНОСТИ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА МИТНИЧЕСКО НАПРАВЛЕНИЕ НА СТОКИТЕ, ПРЕДСТАВЕНИ ПРЕД МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

Член 48

Необщностни стоки, представени пред митническите органи, трябва да получат едно от митническите направления, допустими за такива стоки.

Член 49

1. Когато за стоките е бил подаден митнически манифест, за тях трябва да бъдат извършени формалностите за получаване на митническо направление в следните срокове:

а) 45 дни от датата на подаване на митническия манифест за стоки, превозвани с морски транспорт;

б) 20 дни от датата на подаване на митническия манифест за стоки, превозвани с транспорт, различен от морския.

2. В зависимост от конкретните обстоятелства, митническите органи могат да определят срокове, по-кратки или по-дълги от посочените в параграф 1. Това удължаване не може да надвишава действително необходимото за случая.

ГЛАВА 5

ВРЕМЕННО СКЛАДИРАНЕ НА СТОКИ

Член 50

До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, от момента на представянето си имат статут на временно складирани стоки. Тези стоки се обозначават по-долу като „временно складирани стоки“.

Член 51

1. Временно складираните стоки могат да се съхраняват само на места и при условия, одобрени от митническите органи.
2. Митническите органи имат право да изискват от лицето, при което се намират стоките, да обезпечи плащането на всяко митническо задължение, което може да възникне на основание членове 203 или 204.

Член 52

Без да се засяга член 42 временно складираните стоки не могат да бъдат обект на обработка, различна от тази, предназначена да осигури запазването им в непроменено състояние, без да се променят първоначалният им вид или техническите им характеристики.

Член 53

1. За стоките, за които в срока, посочен в член 49, не са извършени формалностите за получаване на митническо направление, митническите органи вземат незабавно необходимите мерки, включително продажба на стоките с цел уреждане на положението на тези стоки.
2. Митническите органи могат при поемане на отговорността и разходите от държателя на стоките да разрешат преместването им на друго място под митнически надзор до уреждане на положението им.

ГЛАВА 6

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛАГАНИ КЪМ НЕОБЩНОСТНИ СТОКИ, ПОСТАВЕНИ ПОД РЕЖИМ ТРАНЗИТ

Член 54

Разпоредбите на член 38, с изключение на параграф 1, буква а) от него, както и тези на членове 39 - 53, не се прилагат при въвеждане на стоки на митническата територия на Общността, които вече са поставени под режим транзит.

Член 55

След като необщностните стоки, движили се под режим транзит, достигнат своето местоназначение на митническата територия на Общността и след представянето им пред митническите органи съгласно действащите за транзит разпоредби, се прилагат разпоредбите на членове 43 - 53.

ГЛАВА 7

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 56

Когато обстоятелствата го изискват, митническите органи имат право да постановят унищожаването на представените пред тях стоки. Те трябва да уведомят за това държателя на стоките. Разходите по унищожаването на въпросните стоки са за сметка на държателя.

Член 57

Когато митническите органи установят, че на митническата територия на Общността са въведени неправомерно стоки или са отклонени от митнически надзор, те предприемат всички необходими мерки, включително и продажбата им, за да уредят положението им.

ДЯЛ IV

МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 58

1. Ако не е предвидено друго, стоките могат по всяко време при определени в настоящия регламент условия да получат поисканото митническо направление, независимо от техния вид, количество, произход, отправно място или местоназначение.
2. Параграф 1 не изключва прилагането на забрани или ограничения във връзка с опазването на обществения морал, обществения ред, обществената сигурност, опазването на здравето и живота на хората и на животните, защитата на растенията, както и на националното богатство, имащо художествена, историческа, археологическа стойност и защитата на индустриалната и търговска собственост.

ГЛАВА 2

МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМИ

Раздел 1

Поставяне на стоките под митнически режим

Член 59

1. Всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим.
2. Общностни стоки, декларирани за режим износ, пасивно усъвършенстване, транзит или митническо складиране, са под митнически надзор от момента на приемането на митническата

декларация до напускането им на митническата територия на Общността или унищожаването им, или до анулирането на митническата декларация.

Член 60

При отсъствие на правила в митническото законодателство на Общността държавите-членки определят правомощията на отделните митнически учреждения на своя територия, като при необходимост отчитат естеството на стоките или на митническия режим, под който стоките трябва да бъдат поставени.

Член 61

Митническото деклариране се осъществява:

- а) писмено; или
- б) по електронен път в случаите, определени от действащите разпоредби, приети в съответствие с процедурата на комитета, или при разрешение от страна на митническите органи; или
- в) устно или чрез друго действие, с което държателят на стоките изявява желание да ги постави под определен митнически режим, когато подобна възможност е предвидена в разпоредбите, приети в съответствие с процедурата на комитета.

А. Писмено деклариране

I. Писмено деклариране по нормалната процедура

Член 62

1. Писмените декларации се изготвят върху формуляр, съответстващ на официалния образец, предвиден за целта. Те трябва да бъдат подписани и да съдържат всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.
2. Към митническата декларация трябва да бъдат приложени всички документи, изисквани за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.

Член 63

Митническите декларации, които отговарят на условията по член 62, се приемат незабавно от митническите органи, ако декларираните стоки са представени пред тях.

Член 64

1. При спазване на член 5 митническото деклариране може да се извърши от всяко лице, което е в състояние да представи или да нареди да се представят пред компетентните митнически органи стоките и всички документи, необходими за разрешаване прилагането на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който тези стоки са декларирани.

2. Въпреки това,

а) когато приемането на митническата декларация води до особени задължения за определено лице, декларирането трябва да бъде извършено от това лице или за негова сметка;

б) деклараторът трябва да е установен в Общността.

Въпреки това, условието за установяване в Общността не се изисква за лица, които:

- извършват деклариране за транзит или за временен внос, или
- декларираят стоки в редки случаи и ако митническите органи считат това за обосновано.

3. Параграф 2, буква б) не изключва прилагането от държавите-членки на двустранни споразумения, сключени с трети страни, както и обичайни практики с подобен ефект, по силата на които граждани на въпросните страни могат да извършват деклариране пред митническите органи на територията на въпросната държава-членка при спазване на взаимност.

Член 65

След приемане на митническата декларация, по искане на декларатора митническите органи могат да му разрешат извършване на една или повече поправки в нея. При поправката не могат да се включват стоки, различни от първоначално декларираните.

Не се допускат поправки, когато искането е направено, след като митническите органи са:

- а) информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките; или
- б) констатирали неверни данни в декларацията; или
- в) разрешили вдигането на стоките.

Член 66

1. Митническите органи по искане на декларатора анулират приетата митническа декларация, когато деклараторът докаже, че стоката е била декларирана погрешно за съответния митнически режим или че поради особени обстоятелства оставането ѝ под деклариания митнически режим е неоправдано.

Въпреки това, когато митническите органи са информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките, искането за анулиране на декларацията може да бъде прието само след извършване на въпросната проверка.

2. Декларацията не може да бъде анулирана след вдигането на стоките, освен в случаите, определени съгласно процедурата на комитета.

3. Анулирането на декларацията не е пречка за прилагане на действащите наказателни разпоредби.

Член 67

За дата за прилагане на разпоредбите на митническия режим, за който стоките са декларирани, се счита датата на приемането на декларацията от митническите органи, освен ако изрично не е предвидено друго.

Член 68

За проверката на декларации, които митническите органи са приели, те имат право да извършват:

- а) проверка на документите, като се обхващат декларацията и придружаващите я документи. Митническите органи имат право да изискват от декларатора да представи други документи с цел проверка на истинността на данните в декларацията;
- б) проверка на стоките и вземане на проби за анализ или щателен контрол.

Член 69

1. Транспортирането на стоки до места, където трябва да се извършат проверки, както и да се вземат проби, включително и всички операции, необходими за извършването на проверки и вземането на проби, се осъществяват от декларатора или под негова отговорност. Направените разходи са за сметка на декларатора.
2. Деклараторът има право да присъства при проверката на стоките и при вземането на пробите. Митническите органи, когато сметат за необходимо, могат да изискват присъствието на декларатора или на негов представител при проверката на стоките или при вземането на пробите за да им осигури необходимото съдействие за улесняване на проверката или вземането на проби.
3. След вземане на пробите в съответствие с действащите разпоредби, митническите органи не дължат обезщетения, свързани с тях, но поемат разходите за извършените от тях анализ или проверка.

Член 70

1. Когато предмет на проверката са само част от стоките, включени в една декларация, резултатите от проверката са валидни за цялото количество стоки по тази декларация.

Въпреки това, деклараторът може да поиска допълнителна проверка на стоките, когато счита, че резултатите от частичната проверка не са валидни за останалата част от декларираните стоки.

2. За прилагането на параграф 1, когато с една декларация са декларирани два или повече вида стоки, данните за всяка стока се считат за отделна декларация.

Член 71

1. Резултатите от проверката на декларацията са основание за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят.

2. Когато не се извършва проверка на декларацията, прилагането на разпоредбите, посочени в параграф 1, се осъществява въз основа на данните, обявени в декларацията.

Член 72

1. Митническите органи вземат необходимите мерки за идентифициране на стоките, когато това е необходимо, за да осигурят спазването на условията на митническия режим, под който съответните стоки са декларирани.

2. Средствата за идентифициране, поставени върху стоките или върху превозните средства, могат да бъдат сваляни или унищожавани само от митническите органи или с тяхно разрешение, освен ако в случай на непреодолима сила или непредвидими обстоятелства, свалянето или унищожаването им е наложително с цел опазване на стоките и превозните средства.

Член 73

1. Без да се засяга член 74, когато са изпълнени условията за поставяне на стоките под даден режим и ако те не са обект на забранителни или ограничителни мерки, митническите органи разрешават вдигането им, след като данните в декларацията са проверени или са приети без проверка. Разрешение за вдигане на стоките се дава и когато проверката не може да бъде завършена в разумни срокове и наличността на стоките не е вече необходимо за приключването ѝ.

2. Вдигане на стоките се разрешава по едно и също време за всичките стоки, обявени в същата декларация.

За целите на този параграф, когато с една декларация са декларирани няколко вида стоки, данните, отнасящи се за всяка стока се считат за отделна декларация.

Член 74

1. Когато приемането на митническата декларация поражда митническо задължение, вдигането на стоките, включени в тази декларация, се разрешава само ако сумата на митническото задължение е заплатена или обезпечена. Въпреки това, без да се засяга този параграф, при режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове тази разпоредба не се прилага.

2. Когато при прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани, митническите органи изискват учредяването на обезпечение, вдигането на стоките за съответния митнически режим се разрешава само след учредяването на това обезпечение.

Член 75

Предприемат се всички необходими мерки, включително отнемане и продажба, за стоки:

а) за които не може да се даде разрешение за вдигане по следните причини:

- проверката на стоките не е могла да бъде започната или извършена в определените от митническите органи срокове по причини, дължащи се на декларатора, или
 - не са представени документите, необходими за поставянето на стоките под искания митнически режим, или,
 - не са заплатени или обезпечени в определения срок дължимите вносни или износни сборове за определения период,
 - стоките са обект на забранителни или ограничителни мерки;
- б) които не са вдигнати в определените срокове след даване на разрешението за вдигане.

II. Опростени процедури

Член 76

1. За облекчаване на митническите формалности и процедури, без това да засяга редовността на операциите, митническите органи разрешават при спазване на условията, определени съгласно процедурата на комитета:

- а) декларацията по член 62, да не съдържа някои от изискваните данни по параграф 1 от същия член, или към която не са приложени някои от документите, посочени в по параграф 2 от същия член;
- б) вместо декларацията, посочена в член 62, да бъде представен търговски или административен документ, придружен от молба за поставяне на стоките под съответния митнически режим;
- в) декларирането на стоките под съответния митнически режим да се извърши чрез вписването им в счетоводната отчетност на декларатора. В този случай митническите органи могат да освободят декларатора от задължението за представяне на стоките.

Опростената декларация, търговският или административен документ или вписването на стоките в счетоводната отчетност трябва да съдържат най-малко данните, необходими за идентифициране на стоките. Вписването в счетоводните документи трябва да съдържа задължително и датата, на която то е извършено.

2. С изключение на случаите, определени съгласно процедурата на комитета, деклараторът е длъжен да представи допълнителна декларация, която може да има общ, периодичен или рекапитулативен характер.

3. Допълнителните декларации и опростените декларации, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), се считат за единно и неделимо цяло, което влиза в сила от датата на приемане на опростените декларации от митническите органи. В случаите по параграф 1, буква в), вписването в счетоводните документи има същата правна сила, както приемането на декларацията, посочена в член 62.

4. Специални опростени процедури за транзитен режим на Общността се определят съгласно процедурата на комитета.

Б. Други форми на деклариране

Член 77

Когато декларирането пред митническите органи е извършено по електронен път по смисъла на член 61, буква б), устно или чрез друго действие по смисъла на член 61, буква в), разпоредбите на членове 62 - 75 се прилагат *mutatis mutandis* и без да се нарушават принципите, уредени в тях.

В. Последваща проверка на декларации

Член 78

1. След вдигането на стоките митническите органи имат право по своя инициатива или по искане на декларатора да поправят декларацията.

2. Митническите органи имат право след вдигане на стоките и с цел установяване истинността на данните от декларацията, да извършват контрол на търговските документи и данни за вносните или износните операции с декларираните стоки, включително и на последващите търговски операции с тях. Този контрол се извършва на място в помещенията на декларатора при всяко лице, свързано пряко или косвено с горепосочените операции, както и при всяко друго лице, притежаващо тези документи и данни за професионални цели. Митническите органи имат право да извършват и проверка на стоките, ако те все още могат да бъдат представени.

3. Когато последващата проверка на декларацията или последващият контрол установят, че разпоредбите, отнасящи се до съответния митнически режим са били приложени на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, при спазване на приетите разпоредби, да уредят ситуацията, като отчитат новите данни, с които разполагат.

Раздел 2

Допускане за свободно обращение

Член 79

Допускането за свободно обращение придава на необщностните стоки митнически статут на общностни стоки.

Допускането за свободно обращение води до прилагането на мерките на търговската политика, извършването на други формалности, предвидени при вноса на стоки и облагането със законно дължимите сборове.

Член 80

1. Чрез дерогация на член 67, при условие че вносните сборове, с които се облагат стоките, са от видовете посочени в член 4, точка 10, първо тире и ставката за някой от тях бъде намалена след датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, но преди разрешаването на вдигането на стоките, деклараторът има право да поиска прилагането на по-благоприятната ставка.

2. Параграф 1 не се прилага, когато не е разрешено вдигане на стоките по вина на декларатора.

Член 81

Когато една пратка съдържа стоки с различно тарифно класиране и обработката на всяка от тези стоки според тарифното класиране за целите на извършване на декларирането би довела до работа и разходи, несъответстващи на размера на дължимите вносни сборове, митническите органи имат право, по искане на декларатора, да приемат облагане на цялата пратка съобразно тарифното класиране на стоката с най-висока ставка на митните сборове.

Член 82

1. Когато стоките са допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вносните сборове поради употребата им за специфични цели, те остават под митнически надзор. Митническият надзор приключва, когато условията, определени за облагане с намалени или нулеви ставки на сборовете са вече неприложими, когато стоките са изнесени или унищожени, или когато се разреши използването им за цели, различни от определените за прилагането на намалени или нулеви ставки на сборовете и след заплащане на дължимите сборове.

2. Разпоредбите на член 88 и член 90 се прилагат *mutatis mutandis* за стоките, посочени в параграф 1.

Член 83

Стоки, допуснати за свободно обращение, губят митническия си статут на общностни стоки, когато:

а) декларацията за допускане за свободно обращение е анулирана след вдигането им съгласно член 66;

или

б) вносните сборове за тези стоки са възстановени или опростени:

- в рамките на митнически режим на активно усъвършенстване по системата с възстановяване,

или

- в случаите на дефектни стоки или стоки, които не съответстват на договора съгласно член 238, или

- в случаите, посочени в член 239, когато възстановяването или опрощаването е в зависимост от условието за износ или реекспорт на стоките или от получаването на друго допустимо митническо направление.

Раздел 3

Режими с отложено плащане и митнически икономически режими

А. Общи разпоредби за няколко режима

Член 84

1. За целите на прилагането на разпоредбите на членове 85 - 90:

а) понятието „режим с отложено плащане“ се отнася за необщностни стоки, поставени под следните режими:

- външен транзит,
- митническо складиране,
- активно усъвършенстване с отложено плащане,
- обработка под митнически контрол,
- временен внос.

б) понятието „митнически икономически режим“ се отнася за стоките, поставени под следните режими:

- митническо складиране,
- активно усъвършенстване,
- обработка под митнически контрол,
- временен внос,
- пасивно усъвършенстване.

2. „Вносни стоки“ са стоките, поставени под режим с отложено плащане, както и стоките, които в рамките на режим активно усъвършенстване по системата с възстановяване са били обект на формалностите за допускане за свободно обращение и на формалностите, предвидени в член 125.

3. „Стоки в непроменено състояние“ са вносните стоки, които в рамките на режимите активно усъвършенстване и обработка под митнически контрол не са претърпели никакви операции по усъвършенстване или обработка.

Член 85

Прилагането на всеки митнически икономически режим се допуска, при условие че има разрешение, издадено от митническите органи.

Член 86

Без да се засягат допълнителните специални условия, предвидени в рамките на съответния режим, разрешенията съгласно член 85 и член 100, параграф 1, се издават само:

- на лица, които осигурят всички необходими гаранции за правилното протичане на операциите,
- когато митническите органи са в състояние да осигурят надзор и контрол върху спазването на въпросния режим, без да се налага въвеждане на административни изисквания, несъответстващи на икономическата нужда от ползване на режима.

Член 87

1. Условията, при които се прилага съответният режим, се посочват в разрешението.
2. Титулярът на разрешението е длъжен да уведоми митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаването му, която може да повлияе върху неговото съдържание и върху условията за неговото прилагане.

Член 88

За поставяне на стоките под режим с отложено плащане, митническите органи имат право да поискат обезпечаване на митническото задължение, за да осигурят така, че всяко евентуално възникнало митническо задължение да бъде платено.

За всеки специфичен режим с отложено плащане могат да се предвидят специални разпоредби за учредяване на съответно обезпечаване.

Член 89

1. Митнически икономически режим с отложено плащане се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или получените компенсаторни или обработени продукти, получат ново допустимо митническо направление.
2. Митническите органи вземат всички необходими мерки с цел да уредят положението на стоките, за които режимът не е приключен съгласно предвидените условия.

Член 90

Правата и задълженията на титуляра на митнически икономически режим могат, при определени от митническите органи условия, да бъдат последователно прехвърляни на други лица, които отговарят на изискванията за ползване на съответния режим.

Б. Външен транзит

I. Общи разпоредби

Член 91

1. Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

- а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;
- б) общностни стоки, предмет на мерки на Общността, изискващи износа им в трети страни и за които са извършени съответните митнически формалности за износ.

2. Превозът на стоки по смисъла на параграф 1 се осъществява:

- а) съгласно разпоредбите за режим външен транзит в Общността;
- б) под покритието на карнет ТИР (Конвенция ТИР), при условие че превозът:
 - 1. е започнал или трябва да завърши извън границите на Общността; или
 - 2. се отнася както за пратки със стоки, които трябва да се разтоварят на митническата територия на Общността, така и за пратки със стоки, предназначени за разтоварване в трета страна или;
 - 3. се извършва между две точки в границите на Общността през територията на трета страна;
- в) под покритието на карнет АТА (Конвенция АТА), използван като транзитен документ;
- г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн); или
- д) под покритието на образец 302, предвиден в Споразумението между страните-членки на Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;
- е) чрез пощенски пратки, включително колети.

3. Режимът на външен транзит се прилага, без да се засягат специфичните разпоредби, приложими към превоза на стоки, поставени под митнически икономически режим.

Член 92

Режимът външен транзит завършва, когато стоките и необходимите документи се представят в получаващото митническо учреждение съгласно разпоредбите за съответния режим.

II. Специални разпоредби, свързани с външен транзит в Общността

Член 93

Режимът външен транзит в Общността се прилага при превоз на стоки през територията на трета страна, при условие че:

- а) такава възможност е предвидена в международно споразумение; или
- б) превозът през тази страна се извършва под покритието на единен превозен документ, издаден на митническата територия на Общността; в този случай действието на режима транзит временно се прекратява на територията на третата страна.

Член 94

1. При спазване на член 95 отговорното лице е длъжно да представи обезпечение, гарантиращо изплащането на митническото задължение и на другите такси, които могат да възникнат по отношение на стоките.

2. Освен в случаите, определени при необходимост съгласно процедурата на комитета, обезпечение не се изисква и при:

- а) превоз по море или въздух;
- б) превоз на стоки по Рейн или Рейнския воден път;
- в) пренос по електропроводи или тръбопроводи;
- г) превози, осъществени от железопътни превозвачи на държавите-членки.

3. Случаите, различни от посочените в параграф 2, буква б), в които се допуска освобождаване от обезпечение при превоз на стоки по вода, се определят в съответствие с процедурата на комитета.

Член 95

1. При спазване на ограниченията, посочени в параграф 3, всяко лице, отговарящо на условията посочени в параграф 2, може да получи разрешение от митническите органи на държава-членка, където е установено, за освобождаване от обезпечение за външен транзит в Общността, при операции, извършвани от него от отправно митническо учреждение на държава-членка през територията на която и да е друга държава-членка.

2. Освобождаването от обезпечение, посочено в параграф 1, се разрешава само на лица: а) които са установени в държава-членка, където разрешението за освобождаване се предоставя;

б) които редовно ползват режима външен транзит в Общността;

в) чието финансово състояние е такова, че позволява да посрещнат задълженията си;

г) които не са извършили никакви нарушения на митническото законодателство или финансовото законодателство; и

д) които в съответствие с формата, определена с образец, са поели задължение за заплащане при първо писмено искане от митническите органи на всички суми, поискани във връзка с транзитни операции, извършвани от тях в Общността.

3. Освобождаването от обезпечение по смисъла на параграфи 1 и 2 не се допуска за транзитни операции в Общността на стоките:

а) с обща стойност, надхвърляща сума, определена съгласно процедурата на комитета;

б) които представляват повишен риск предвид размера на вносните сборове и другите такси, с които се облагат в една или повече държави-членки.

4. Митническите органи, разрешаващи освобождаване от обезпечение, издават на лицето, освободено от обезпечението, гаранционен сертификат за освобождаване от обезпечение в един или повече екземпляри.

Член 96

1. Задълженото лице е титулярът на режима външен транзит в Общността. То е длъжно:

а) да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране;

б) да спазва разпоредбите за режима външен транзит в Общността.

2. Независимо от задълженията на титуляра на режима, посочени в параграф 1, превозвачът или получателят, който приема стоките и знае, че те са поставени под режим транзит в Общността, е длъжен също да ги представи в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране.

Член 97

1. Правилата за функциониране на процедурата и изключенията се определят съгласно процедурата на комитета.

2. При условие че бъде гарантирано прилагането на мерките на Общността, на които са подложени стоките:

а) по силата на двустранни или многостранни споразумения държавите-членки могат да установят помежду си опростени процедури, съответстващи на критерии според обстоятелствата и приложими към определени видове превоз на стоки или към определени предприятия;

б) всяка държава-членка има право да установи опростени процедури, приложими при определени обстоятелства към стоки, за които не се изисква да се придвижват на територията на друга държава-членка.

В. Митническо складиране

Член 98

1. Режимът митническо складиране разрешава съхранението в митнически склад на:
 - а) необщностни стоки, които не се облагат с вносни сборове и не подлежат на мерките на търговската политика;
 - б) общностни стоки, за които съгласно специфичните разпоредби от законодателството на Общността, при поставянето им в митнически склад е предвидено прилагането на мерки, които обикновено се прилагат при износа на такива стоки.
2. Митнически склад означава всяко одобрено от митническите органи и поставено под техен контрол място, където могат да се складираят стоки при определени условия.
3. Случаите, при които стоките по параграф 1 могат да бъдат поставени под режим митническо складиране, без да се складираят в митнически склад, се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 99

Митническият склад може да бъде обществен или частен.

„Обществен склад“ е митнически склад, който може да се ползва за складиране на стоки от всички лица.

„Частен склад“ е митнически склад, който може да се ползва за складиране на стоки само от складодържателя.

Складодържател е лицето, на което е разрешено да управлява митническия склад.

Вложител в склада е лицето, отговорно по декларацията за поставяне на стоките под режим митническо складиране, или лицето, на което тези права и задължения са прехвърлени.

Член 100

1. Управлението на митнически склад се допуска след издаване на разрешение от митническите органи с изключение на случаите, когато складът се управлява от тези органи.
2. Лице, което желае да управлява митнически склад, подава писмено искане до митническите органи, съдържащо необходимите сведения за издаването на разрешение и доказващо икономическата целесъобразност от складирането. В разрешението се определят условията, при които митническият склад се управлява.
3. Разрешение се издава само на лица, установени в Общността.

Член 101

Складодържателят е длъжен:

- а) да осигури неотклоняване на стоките от митнически надзор по време на тяхното съхраняване в митническия склад;
- б) да изпълнява задълженията, произтичащи от съхраняването на стоките, които се намират под режим митническо складиране; и
- в) да спазва условията, определени в разрешението.

Член 102

1. Независимо от разпоредбите на член 101, когато разрешението е за обществен склад, то може да предвиди задълженията по член 101, букви а) и/или б) да се възложат само на вложителите в склада.
2. Вложителят е винаги отговорен за изпълнението на задълженията, произтичащи от поставянето на стоките под режим митническо складиране.

Член 103

Правата и задълженията на складодържателя могат да бъдат прехвърлени на друго лице с разрешение на митническите органи.

Член 104

Без да се засягат разпоредбите на член 88, митническите органи могат да изискват от складодържателя да учреди обезпечение на задълженията му по член 101.

Член 105

Материалната отчетност за всички стоки, поставени под режим митническо складиране, се води от лице, определено от митническите органи, по утвърдени от тях ред и условия. Не се изисква воденето на материална отчетност за случаите, когато обществен митнически склад се управлява от митническите органи.

При спазване на разпоредбите на член 86, митническите органи могат да не изискват водене на материална отчетност, когато задълженията по член 101, буква а) и/или б) са възложени само на вложителя и стоките са поставени под режим митническо складиране с писмена декларация по нормалната процедура или с административен документ съгласно член 76, параграф 1, буква б).

Член 106

1. Когато съществува обоснована икономическа целесъобразност и не се възпрепятства митническият надзор, митническите органи имат право да разрешат:

- а) поставяне в митнически склад на общностни стоки, освен тези, които са посочени в член 98, параграф 1, буква б);

б) усъвършенстване в митническия склад на необщностни стоки, допуснати под режим активно усъвършенстване, при спазване на изискванията на този режим. Формалностите, които могат да не се извършват в митнически склад, се определят съгласно процедурата на комитета;

в) обработване в митнически склад на необщностни стоки, допуснати по режима за обработка под митнически контрол при спазване на изискванията за този режим. Формалностите, които могат да не се извършват в митнически склад, се определят съгласно процедурата на комитета.

2. В случаите по параграф 1 стоките не се поставят под режим митническо складиране.

3. Митническите органи имат право да изискват стоките по параграф 1 да се впишат в материалната отчетност, предвидена в член 105.

Член 107

Стоките, поставени под режим митническо складиране, трябва да се впишат в материалната отчетност, предвидена в член 105, незабавно след въвеждането им в митническия склад.

Член 108

1. Престоят на стоките под режим митническо складиране е неограничен по време.

В изключителни случаи, митническите органи имат право да определят срок, преди изтичането на който вложителят е длъжен да даде ново митническо направление.

2. Съгласно процедурата на комитета може да се определят специфични срокове за някои стоки, посочени в член 98, параграф 1, буква б), свързани с общата селскостопанска политика.

Член 109

1. По време на митническото складиране с вносните стоки могат да се извършват обичайните операции, предназначени да осигурят тяхното запазване, подобряване на търговския им вид или качество или подготвянето им за доставка или препродажба.

Може да се състави списък на случаите, забраняващи извършването на посочените операции за стоки, предмет на общата селскостопанска политика, доколкото това е необходимо за правилното функциониране на общата организация на пазарите.

2. Общностните стоки по член 98, параграф 1, буква б), поставени под режим митническо складиране и обхванати от общата селскостопанска политика, могат да бъдат предмет само на операции, изрично предвидени за тези стоки.

3. Операциите, посочени в параграф 1, първа алинея, и в параграф 2, трябва да бъдат разрешени предварително от митническите органи, които определят условията за тяхното извършване.

4. Списъците на операциите, посочени в параграфи 1 и 2, се съставят в съответствие с процедурата на комитета.

Член 110

Когато това се налага от конкретни обстоятелства, стоките, поставени под режим митническо складиране, могат да бъдат временно извадени от митническия склад. Изваждането на стоките се разрешава предварително от митническите органи, които определят и условията за извършването му.

По време на престоя извън митническия склад стоките могат да бъдат подлагани на операциите, посочени в член 109 при условията, определени в него.

Член 111

Стоките под режим митническо складиране могат да бъдат преместени от един в друг митнически склад с разрешение на митническите органи.

Член 112

1. Когато възникне митническо задължение за вносни стоки и митническата стойност на тези стоки е определена на базата на действително платената или подлежаща на плащане цена, която включва разходите за складиране и запазване на стоката по време на престоя ѝ в склада, тези разходи не се включват в митническата стойност, при условие че са отделени от действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката.

2. Когато вносните стоки са претърпели обичайните операции по смисъла на член 109, при определяне на вносните сборове, по искане на декларатора, се вземат предвид данните за вида, количеството и митническата стойност, които биха били взети предвид за тази стока в момента, посочен в член 214, ако тя не е претърпяла посочените операции. Дерогации от тази разпоредба могат да бъдат приети съгласно процедурата на комитета.

3. Когато съгласно член 76 вносни стоки са допуснати за свободно обращение, без да са представени в митническото учреждение и преди да е депозирана съответната митническа декларация, при облагане на стоките с дължимите вносни сборове се ползват данните за същите стоки, приети от митническите органи при поставянето им под режим митническо складиране, които биха се взели предвид за целите на член 214, без това да засяга последваща проверка по смисъла на член 78.

Член 113

Общностните стоки по член 98, параграф 1, буква б), предмет на общата селскостопанска политика и поставени под режим митническо складиране, се трябва да бъдат изнесени или да получат едно от другите митнически направления, предвидени в специфичното общностно законодателство, посочено в същия член.

Г. Активно усъвършенстване

I. Общи разпоредби

Член 114

1. Без да се засяга член 115, режимът активно усъвършенстване разрешава да бъдат осъществени една или повече операции на митническата територия на Общността по усъвършенстването на:

а) необщностни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани от митническата територия на Общността като компенсаторни продукти, без да се облагат с вносни сборове и без да подлежат на мерките на търговската политика;

б) допуснатите за свободно обращение стоки, с възстановяване или опрощаване на вноските сборове, отнасящи се до тези стоки, ако бъдат изнесени като компенсаторни продукти извън митническата територия на Общността.

2. Следните термини означават:

а) система с отложено плащане: режим активно усъвършенстване по параграф 1, буква а);

б) система с възстановяване: режим активно усъвършенстване по параграф 1, буква б);

в) операции по усъвършенстване означава:

- обработка на стоки, включително тяхното монтиране или комплектуване или сглобяване с други стоки,

- преработка на стоки,

- поправка на стоки, включително пълното им възстановяване и поставянето им в изправност,

и

- използване на стоки, определени съгласно процедурата на комитета, които не се съдържат в компенсаторните продукти, но позволяват или улесняват производството им, дори ако се изразходват изцяло или частично в процеса на използването им;

г) компенсаторни продукти: всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване на стоките;

д) еквивалентни стоки: общностни стоки, използвани вместо вносни стоки за производството на компенсаторни продукти;

е) рандеман: количеството или процентът компенсаторни продукти, получени при усъвършенстването на определено количество вносни стоки.

Член 115

1. При изпълнение на условията по параграф 2 и при спазване на параграф 4 митническите органи разрешават:

а) получаването на компенсаторни продукти от еквивалентни стоки;

б) компенсаторните продукти, получени от еквивалентни стоки, да бъдат изнесени извън митническата територия на Общността преди внасянето на вносните стоки.

2. Еквивалентните стоки трябва да бъдат от същото качество и да притежават същите характеристики като вносните стоки. Въпреки това, в определени съгласно процедурата на комитета случаи, може да се разреши еквивалентните стоки да бъдат в по-напреднал производствен стадий в сравнение с вносните стоки.

3. За митнически цели при прилагането на параграф 1 вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните стоки - за вносни.

4. Мерки с цел забрана или ограничаване на прилагането на разпоредбите на параграф 1 могат да бъдат приети съгласно процедурата на комитета.

5. При прилагането на параграф 1, буква б), когато компенсаторните продукти подлежат на облагане с износни сборове и тези продукти не се изнасят или реекспортират под действието на режим активно усъвършенстване, титулярът на разрешението трябва да учреди обезпечение за плащането на тези сборове, ако вносните стоки не се внесат в определените срокове.

II. Издаване на разрешение

Член 116

Разрешението за активно усъвършенстване се издава по искане на лицето, което осъществява или нарежда осъществяването на операциите по усъвършенстването.

Член 117

Разрешението се издава само на:

а) лица, установени в Общността. Допуска се издаването на разрешение и на лица, които са установени извън Общността, ако внасят стоки с нетърговски характер;

б) без да се засяга използването на стоките, посочени в член 114, параграф 2, буква в), последно тире, когато е възможно идентифициране на вносните стоки в компенсаторните продукти, или в случая, посочен в член 115, когато е възможно да се провери изпълнени ли са условията, предвидени за еквивалентните стоки;

в) когато режимът активно усъвършенстване спомага за създаването на по-благоприятни условия за износ или реекспорт на компенсаторни продукти, при условие че не се засягат основните интереси на производителите в Общността (икономически условия).

III. Действие на режима

Член 118

1. Митническите органи определят срок, в който компенсаторните продукти трябва да бъдат изнесени или реекспортирани или да получат друго митническо направление. Този срок се

определя съобразно времето за извършване на операциите по усъвършенстването и разпореждането с компенсаторните продукти.

2. Срокът започва да тече от датата, на която необщностните стоки са поставени под режим активно усъвършенстване. Митническите органи могат да продължават този срок след писмено мотивирано искане от титуляра на разрешението.

С цел опростяване на режима може да се бъде взето решение сроковете, които започват да текат през определен календарен месец или тримесечие, да изтичат на последния ден на последващ календарен месец или съответно тримесечие.

3. При прилагането на разпоредбата по член 115, параграф 1, буква б), митническите органи определят срока, в рамките на който необщностните стоки трябва да бъдат декларирани за режима. Този срок започва да тече от датата на приемането на декларацията за износ на съответните компенсаторни продукти, получени от еквивалентните стоки.

4. За отделни вносни стоки или операции по усъвършенстването могат да бъдат определени специални срокове съгласно процедурата на комитета.

Член 119

1. Митническите органи определят рандемана за операцията или, където е приложимо, посочват метода за определянето му. Рандеманът се определя на базата на действителните условия, при които се извършва или трябва да се извърши операцията по усъвършенстването.

2. Когато обстоятелствата го изискват и по-специално при операции по усъвършенстване на стоки с постоянни характеристики, извършвани обичайно при еднакви технологични условия, и водещи до производството на компенсаторни продукти с постоянно качество, на основата на предварително установени реални данни могат да се определят стандартни ставки на рандеман съгласно процедурата на комитета.

Член 120

Случаите и условията, при които стоките в непроменено състояние или компенсаторните продукти се считат за допуснати за свободно обращение, се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 121

1. При спазване на член 122, когато възникне митническо задължение, неговият размер се определя на базата на елементите за облагане, съответстващи на вноските стоки към момента на приемане на декларацията за поставянето им под режим активно усъвършенстване.

2. Когато към момента, посочен в параграф 1, вноските стоки отговарят на условията за преференциално тарифно третиране в рамките на тарифни квоти или тарифни плафони, тези стоки могат да ползват преференциалното тарифно третиране, предвидено за идентични стоки към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение.

Член 122

Чрез дерогация от член 121, компенсаторните продукти:

а) се облагат със съответните вносни сборове, приложими за тях, когато:

- се допускат за свободно обращение и са включени в списък, приет съгласно процедурата на комитета, и ако са в количества, които съответстват пропорционално на изнесената част от компенсаторните продукти, невключени в списъка. Въпреки това, титулярът на разрешението може да поиска облагане на тези продукти при условията, посочени в член 121,
- се облагат с налози, установени в рамките на общата селскостопанска политика и приетите съгласно процедурата на комитета разпоредби предвиждат това;

б) се облагат с вносни сборове, определени съгласно разпоредбите за съответния митнически режим или за свободна зона, или за свободен склад, ако са поставени под режим с отложено плащане или са в свободна зона или в свободен склад.

Въпреки това,

- по искане на заинтересуваното лице облагането може да се извърши съгласно член 121,
 - когато компенсаторните продукти са получили едно от посочените митнически направления с изключение на обработка под митнически контрол, размерът на вноските сборове трябва да бъде поне равен на този, определен съгласно член 121;
- в) могат да се обложат по правилата на режим обработка под митнически контрол, ако вноските стоки са могли да бъдат поставени под този режим;
- г) могат да ползват благоприятно тарифно третиране поради специфичното им предназначение, ако такова третиране е предвидено за внасяните идентични стоки;
- д) се освобождават от вносни сборове, ако такова освобождаване е предвидено за идентични стоки съгласно член 184.

IV. Операции по усъвършенстване извън митническата територия на Общността

Член 123

Някои или всички от компенсаторните продукти или стоките в непроменено състояние могат временно да бъдат изнесени за допълнителни операции по усъвършенстване извън митническата територия на Общността, ако митническите органи разрешат, в съответствие с условията, определени от разпоредбите за режим пасивно усъвършенстване.

2. Когато при реимпортирането на продуктите възникне митническо задължение, се облагат:

- а) компенсаторните продукти или стоките в непроменено състояние по параграф 1, чиито вносни сборове се определят съгласно членове 121 и 122 и

б) реимпортираните продукти след усъвършенстването им извън митническата територия на Общността, като размерът на вносните сборове се изчислява съгласно разпоредбите за режима пасивно усъвършенстване при същите условия, които биха се приложили, ако продуктите, изнесени при условията на този режим, биха били допускати за свободно обращение преди изнасянето им.

V. Специални разпоредби, свързани със системата с възстановяване

Член 124

1. Системата с възстановяване може да се прилага за всички стоки с изключение на тези, които в момента на приемането на декларацията за допускане за свободно обращение:

- подлежат на количествени ограничения при внос,
- могат да ползват преференциални тарифни мерки или автономни мерки за суспендиране по смисъла на член 20, параграф 3, букви г) - е);
- подлежат на селскостопански такси или други налози при внос, предвидени в рамките на общата селскостопанска политика или на специфични режими, приложими за определени стоки, получени от преработката на селскостопански продукти.

2. Системата с възстановяване не се прилага, ако към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение на вносните стоки е определено възстановяване при износ за компенсаторните продукти.

3. Ползване от системата с възстановяване се допуска, ако в момента на приемане на декларацията за износ на компенсаторните продукти:

- вносните стоки подлежат на облагане по силата на първи параграф, трето тире,
- не се предвижда възстановяване при износ за компенсаторните продукти.

Член 125

1. Декларацията за допускане за свободно обращение трябва да съдържа указание, че се ползва системата с възстановяване, както и посочване на разрешението за нейното прилагане.

2. При поискване от страна на митническите органи това разрешение се прилага към декларацията за допускане за свободно обращение.

Член 126

При системата с възстановяване не се прилагат разпоредбите на член 115, параграф 1, буква б) и параграфи 3 и 5, член 118, параграф 3, член 120, член 121, член 122, буква а), второ тире и буква в), както и член 129.

Член 127

Временен износ на компенсаторни продукти, извършен по реда на член 123, параграф 1, не се счита за износ по смисъла на член 128, освен ако тези продукти не са реимпортирани в Общността в определения срок.

Член 128

1. Титулярът на разрешението има право да поиска възстановяване или опрощаване на вносните сборове, когато представи доказателства пред митническите органи, че компенсаторни продукти, получени от внесени стоки, допуснати за свободно обращение по системата с възстановяване, са:

- изнесени, или

- с цел последващо реекспортиране са поставени под режими транзит, митническо складиране, временен внос, активно усъвършенстване по системата с отложено плащане, или в свободна зона, или в свободен склад,

при условие че са спазени всички изисквания за ползване от съответният режим.

2. За получаване на митническо направление по параграф 1, второ тире, компенсаторните продукти се считат за необщностни стоки.

3. Искането за възстановяване се подава в срок, определен съгласно процедурата на комитета.

4. Компенсаторни продукти, поставени под митнически режим или в свободна зона или в свободен склад съгласно разпоредбите по параграф 1, могат да бъдат допуснати за свободно обращение само с разрешение на митническите органи, които издават това разрешение, когато обстоятелствата го налагат.

В този случай, без да се засяга член 122, буква б), размерът на възстановените или опростените вносни сборове се счита за съответстващ на размера на митническото задължение.

5. При определяне на размера на вносните сборове, подлежащи на възстановяване или опрощаване, се прилага *mutatis mutandis* разпоредбата на член 122, буква а), първо тире.

VI. Други разпоредби

Член 129

При режим активно усъвършенстване по системата с отложено плащане компенсаторните продукти може да се освободят от износни сборове, които се събират за идентични продукти, получени от общностни стоки вместо от вносни стоки.

Д. Обработка под митнически контрол

Член 130

Режимът обработка под митнически контрол разрешава допускането на митническата територия на Общността на необщностни стоки за обработка с цел промяна на вида или състоянието им,

без да се облагат с вносни сборове или да се подлагат на мерките на търговската политика, като получените в резултат на обработката продукти се допускат за свободно обращение в Общността при заплащане на дължимите за тях вносни сборове. Тези продукти се наричат обработени продукти.

Член 131

Списъкът със случаите, при които може да се използва режим обработка под митнически контрол, се определя съгласно процедурата на комитета.

Член 132

Разрешението за обработка под митнически контрол се издава по искане на лицето, което осъществява или нарежда осъществяването на обработката.

Член 133

Разрешението се издава само:

- а) на лица, установени в Общността;
- б) когато вносните стоки могат да се идентифицират в обработените продукти;
- в) когато след обработката на стоките е икономически неоправдано да се възстановят видът и състоянието им, които са имали преди поставянето им под режима;
- г) когато прилагането на режима няма да доведе до заобикаляне на последиците от правилата за произход и количествените ограничения, приложими към внасяни стоки;
- д) когато са изпълнени необходимите условия, за да може режимът да стимулира създаването или развитието на дейност по обработка на стоки в Общността, без с това да засяга основните интереси на производителите на Общността на подобни стоки.

Член 134

Разпоредбите на член 118, параграфи 1, 2 и 4, и член 119 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 135

Когато възникне митническо задължение за стоки в непроменено състояние или за продукти, намиращи се в междинен стадий на обработка по отношение на предвидения в разрешението, размерът на това задължение се определя въз основа на елементите на облагането, установени за вносните стоки, при приемане на декларацията за поставяне на тези стоки под режим обработка под митнически контрол.

Член 136

1. При поставянето под режим обработка под митнически контрол, ако вносните стоки са отговаряли на условията за ползване на определено преференциално тарифно третиране и ако

същото преференциално тарифно третиране е приложимо за продукти, идентични на обработените продукти, допуснати за свободно обращение, за изчисляване на вносните сборове за обработените продукти се прилагат преференциалните митнически ставки.

2. Ако преференциалното тарифно третиране, посочено в параграф 1, е предвидено за вносните стоки в рамките на тарифни квоти или тарифни плафони, митническата ставка, посочена в параграф 1, по отношение на обработените продукти се прилага, при условие че към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение това преференциално тарифно третиране е било приложимо към вносните стоки. В тези случаи от тарифните квоти или плафони, прилагани при приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, се приспада количеството на вносните стоки, действително използвано при производството на обработените продукти, допуснати за свободно обращение, и не се допуска приспадане от тарифните квоти или плафони, открити за продукти, идентични на обработените продукти.

Е. Временен внос

Член 137

Режимът временен внос разрешава ползването на митническата територия на Общността с пълно или частично освобождаване от вносни сборове и без прилагане на мерките на търговската политика, на необщностни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани, без да са претърпели изменения, освен нормалното износване при тяхната употреба.

Член 138

Разрешение за временен внос се издава по искане на лицето, което ползва или нарежда ползването на тези стоки.

Член 139

Митническите органи не разрешават режим временен внос, когато е невъзможно вносните стоки да се идентифицират.

Въпреки това, митническите органи могат да разрешат режим временен внос без идентифициране на стоките, когато предвид естеството на стоките или операциите, които ще се осъществяват, отсъствието на мерки за идентифициране няма да доведе до злоупотреби с режима.

Член 140

1. Митническите органи определят срока, в който вносните стоки трябва да се реекспортират или да получат ново митническо направление. Този срок трябва да бъде достатъчен за постигане на целта на разрешеното ползване.

2. Без да се засягат установените в член 141 специални срокове, максималният срок, през който стоките могат да останат под режим временен внос, е 24 месеца. Въпреки това, със съгласие на заинтересуваното лице митническите органи могат да определят по-кратък срок.

3. При изключителни обстоятелства митническите органи могат да продължават сроковете по параграфи 1 и 2 в разумни граници по искане на заинтересуваното лице, за да позволят разрешеното ползване.

Член 141

Случаите и специалните условия, при които може да се разреши режим временен внос с пълно освобождаване от вносни сборове, се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 142

1. Ползване на режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове се разрешава за стоки, които остават собственост на лице, установено извън митническата територия на Общността, и не са посочени в разпоредбите, приети съгласно член 141 или са посочени, но не отговарят на всички условия, предвидени в тях за разрешаване на временен внос с пълно освобождаване от вносни сборове.

2. Списъкът със стоки, при които не може да се ползва режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове, се определя съгласно процедурата на комитета.

Член 143

1. Размерът на дължимите вносни сборове за стоките, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове, за всеки календарен месец или част от месец, по време на който стоките са поставени под режим временен внос с частично освобождаване, е 3% от размера на сумите, които биха били дължими за тези стоки, ако те бяха допуснати за свободно обращение на датата, на която са били поставени под режим временен внос.

2. Общият размер на частично дължимите вносни сборове не трябва да превишава размера на сумите, които биха се дължали при допускане за свободно обращение на съответните стоки на датата, на която са били поставени под режим временен внос, без да се прибавят дължимите лихви.

3. Прехвърлянето на правата и задълженията, произтичащи от режим временен внос съгласно член 90, не налага прилагането на същата система на освобождаване за всеки период на ползване, който трябва да се вземе предвид.

4. Ако прехвърлянето на правата и задълженията по параграф 3 е извършено при режим с частично освобождаване за двамата титуляри на режима през един и същ месец, първият титуляр дължи сумата от вносните сборове, дължими за целия месец.

Член 144

1. Когато възникне митническо задължение за вносни стоки, неговият размер се определя на основание на елементите за облагане, съответстващи на тези стоки към момента на приемането на декларацията за поставянето им под режим временен внос. Въпреки това, в случаите по член 141 размерът на задължението се определя на базата на елементите за облагане, съответстващи на тези стоки, към момента, посочен в член 214.

2. Когато по причина, различна от поставянето на стоките под режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове, възникне митническо задължение за тези стоки, размерът на това задължение е равен на разликата между сумите, определени съгласно параграф 1 от този член и сумите, определени съгласно член 143.

Ж. Пасивно усъвършенстване

I. Общи разпоредби

Член 145

1. Без да се засягат разпоредбите, прилагани при системата на стандартния обмен, предвидена в членове 154 - 159 и член 123, режимът пасивно усъвършенстване разрешава да се изнасят временно общностни стоки извън митническата територия на Общността, за да се подложат на операции по тяхното усъвършенстване и получените в резултат на тези операции продукти да бъдат допускати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни сборове.

2. Временният износ на общностни стоки включва облагането им с износни сборове, прилагането на мерките на търговската политика, както и другите формалности, предвидени при напускането на общностни стоки на митническата територия на Общността.

3. Следните термини означават:

а) „временно изнесени стоки“: стоките, поставени под режим пасивно усъвършенстване;

б) „операции по усъвършенстване“: операциите, посочени в член 114, параграф 2, буква в), първо, второ и трето тире;

в) „компенсаторни продукти“: всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване;

г) „рандеман“: количеството или процентът компенсаторни продукти, получени при усъвършенстването на определено количество временно изнесени стоки.

Член 146

1. Не могат да бъдат поставени под режим пасивно усъвършенстване общностни стоки:

- износът на които дава право за възстановяване или опрощаване на вноските сборове,

- които преди износа са били допускати за свободно обращение с пълно освобождаване от вносни сборове поради употребата им за специфични цели, докато условията, определени за разрешаването на това освобождаване, са в сила,

- износът на които дава право на получаване на възстановяване при износ или друга финансова полза, предоставяна в рамките на общата селскостопанска политика при износа на въпросните стоки.

2. Въпреки това, дерогации от параграф 1, второ тире, могат да се определят според процедурата на комитета.

II. Издаване на разрешение

Член 147

1. Разрешение за пасивно усъвършенстване се издава по искане на лицето, което нарежда извършването на операциите по усъвършенстването.

2. Чрез дерогация от параграф 1 ползване на режима пасивно усъвършенстване може да се разреши и на друго лице за стоки с произход от Общността по смисъла на дял II, глава 2, раздел 1, когато операциите по усъвършенстването се състоят във вграждане на тези стоки в стоки, произведени извън Общността и внесени като компенсаторни продукти, при условие че прилагането на режима улеснява продажбата на изнесените стоки, без да се засягат основните интереси на производителите от Общността на продукти, идентични или сходни на внесените компенсаторни продукти.

Случаите и специфичните условия за прилагане на алинея първа се определят в съгласно процедурата на комитета.

Член 148

Разрешението се издава само:

а) на лица, установени в Общността;

б) когато е възможно да се установи, че компенсаторните продукти са получени в резултат на усъвършенстването на временно изнесените стоки.

Случаите на дерогации от буква б) и условията, при които тези дерогации са приложими, се определят съгласно процедурата на комитета;

в) когато разрешението за ползване на режима пасивно усъвършенстване няма вероятност да засегне съществено основните интереси на общностните производители (икономически условия).

III. Функциониране на режима

Член 149

1. Срокът, в който компенсаторните продукти трябва да бъдат реимпортирани на митническата територия на Общността, се определя от митническите органи. Определеният срок може да бъде продължен от митническите органи при мотивирано искане от титуляра на разрешението.

2. Рандеманът за операциите се определя от митническите органи, които при необходимост посочват и метода за определянето му.

Член 150

1. Пълното или частично освобождаване от вносни сборове, предвидено в член 151, параграф 1, се разрешава, при условие че компенсаторните продукти са декларирани за допускане за свободно обращение от името или за сметка на:

а) титуляра на разрешението; или

б) всяко друго лице, установено в Общността, ако е получило съгласието на титуляра на разрешението и ако условията на разрешението са изпълнени.

2. Не се разрешава пълно или частично освобождаване от вносни сборове, предвидено в член 151, параграф 1, когато едно от условията или задълженията по режима пасивно усъвършенстване не е изпълнено, с изключение на случаите, когато се установи, че неизпълнението няма реално въздействие върху правилното функциониране на режима.

Член 151

1. Пълното или частичното освобождаване от вносни сборове, предвидено в член 145, се осъществява чрез приспадане от размера на вноските сборове, дължими за допуснатите за свободно обращение компенсаторни продукти, на размера на вноските сборове, които биха били приложими на същата дата за временно изнесените стоки, ако те се внесат на митническата територия на Общността, от страната, където са били обект на операцията или на последната операция по усъвършенстване.

2. Размерът, който се приспада по параграф 1, се изчислява на основата на количеството и вида на временно изнесените стоки на датата на приемане на декларацията за поставянето им под режим пасивно усъвършенстване и на основата на другите елементи за облагане, приложими по отношение на тези стоки на датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение на компенсаторните продукти.

Стойността на временно изнесените стоки е тази, която се взема предвид за тези стоки по време на определянето на митническата стойност на компенсаторните продукти съгласно член 32, параграф 1, буква б), i), или ако стойността не може да се определи по този начин - разликата между митническата стойност на компенсаторните продукти и разходите по усъвършенстване, определени чрез подходящи методи. Въпреки това,

- някои такси, определени съгласно процедурата на комитета, не се вземат предвид при изчисляване на сумата за приспадане,

- когато временно изнесените стоки преди поставянето им под режим пасивно усъвършенстване са били допуснати за свободно обращение с намалена ставка поради употребата им за специфични цели и докато условията, определени за прилагане на намалената ставка, продължават да се прилагат, размерът на сумата за приспадане е размерът на вноските сборове, действително наложени при допускането им за свободно обращение.

3. Когато временно изнесени стоки биха могли при тяхното допускане за свободно обращение да се ползват от намалена или нулева ставка поради специфичното им предназначение, тази

ставка се взема предвид, при условие че въпросните стоки са претърпели операции, съвместими с такова специфично предназначение в страната, където са били подложени на операцията или на последната операция по усъвършенстване.

4. Когато компенсаторните продукти ползват преференциална тарифна мярка по смисъла на член 20, параграф 3, букви г) или д) и ако такава мярка е в сила за стоки със същото тарифно класиране като временно изнесените стоки, размерът на вносните сборове, които се вземат предвид при изчисляване на сумата за приспадане по параграф 1, е този, който би бил приложен, ако временно изнесените стоки биха отговаряли на условията, при които тази преференциална мярка може да се приложи.

5. Този член не засяга прилагането на разпоредбите, приети или които могат да бъдат приети в рамките на търговския стокообмен между Общността и трети страни и които предвиждат освобождаване от вносни сборове за някои компенсаторни продукти.

Член 152

1. Когато операцията по усъвършенстването има за цел поправка на временно изнесените стоки, допускането им за свободно обращение се извършва при пълно освобождаване от вносни сборове, ако се докаже пред митническите органи, че поправката е извършена безплатно поради наличието на договорно или законово гаранционно задължение или производствен дефект.

2. Параграф 1 не се прилага, когато дефектното състояние на стоката е взето предвид в момента на допускането за свободно обращение на тази стока.

Член 153

Когато операцията по усъвършенстването е поправка на временно изнесени стоки срещу заплащане, частичното освобождаване от вносни сборове по член 145 е определяне размера на дължимите сборове на основание на елементите за облагане на компенсаторните продукти към датата на приемане на декларацията за допускането им за свободно обращение, като митническата стойност е равна на разходите за поправката, ако тези разходи представляват единственото плащане на титуляра на разрешението и не са повлияни от връзки между него и оператора.

IV. Режим пасивно усъвършенстване по системата на стандартния обмен

Член 154

1. При условията на настоящия раздел IV, приложими в допълнение към разпоредбите, които го предхождат, системата на стандартния обмен позволява заместването на компенсаторен продукт с вносната стока, наричана по-долу "заместващ продукт".

2. Прилагането на системата на стандартния обмен се разрешава от митническите органи, когато операцията по усъвършенстването се състои в поправка на общностни стоки, различни от попадащите в обхвата на общата селскостопанска политика или на специфичните , приложими за определени стоки, получени от преработката на селскостопански продукти.

3. Без да се засяга член 159, разпоредбите, прилагани за компенсаторните продукти, се прилагат и за заместващите продукти.

4. Митническите органи разрешават при определени от тях условия заместващите продукти да бъдат внесени преди временно изнесените стоки да бъдат изнесени (предварителен внос).

При предварителен внос на заместващ продукт се учредява обезпечение на вноските сборове.

Член 155

1. Заместващите продукти трябва да имат едно и също тарифно класиране, търговско качество и технически характеристики като временно изнесените стоки, ако тези стоки са били обект на предвидената поправка.

2. Когато временно изнесените стоки са употребявани преди износа, заместващите продукти също трябва да са били употребявани и не трябва да бъдат нови продукти.

Въпреки това, митническите органи имат право да разрешават дерогации от това правило, ако заместващият продукт е доставен безплатно поради договорно или законово гаранционно задължение или фабричен дефект.

Член 156

Стандартният обмен се разрешава, ако е възможно да се провери изпълнени ли са условията, определени в член 155.

Член 157

1. При предварителен внос износът на временно изнесените стоки трябва да се осъществи в срок от два месеца от датата на приемане от митническите органи на декларацията за допускане за свободно обращение на заместващите продукти.

2. Въпреки това, когато изключителни обстоятелства го изискват, митническите органи могат да продължават срока по параграф 1 в разумни граници и при мотивирано искане от страна на заинтересуваното лице.

Член 158

При предварителен внос и прилагане на разпоредбите по член 151 размерът на сумата за приспадане се определя в зависимост от елементите за облагане, приложими за временно изнесените стоки, към датата на приемане на декларацията за поставянето им под режим пасивно усъвършенстване.

Член 159

При стандартния обмен не се прилагат разпоредбите на член 147, параграф 2, и член 148, буква б).

V. Други разпоредби

Член 160

Процедурите, предвидени в рамките на режима пасивно усъвършенстване, се прилагат и за нетарифните мерки от общата търговската политика.

Раздел IV

Износ

Член 161

1. Режимът износ позволява изнасяне на общностни стоки извън митническата територия на Общността.

Той включва прилагане на формалностите, предвидени за изнасянето, включително и на мерките на търговската политика, а когато е предвидено - облагане с износни сборове.

2. Общностните стоки, предназначени да бъдат изнесени, трябва да се поставят под режим износ с изключение на стоките, поставени под режим пасивно усъвършенстване или транзит съгласно член 163 и без да се засяга член 164.

3. Не се считат за изнесени извън митническата територия на Общността стоките, експедирани за местоназначение остров Хелголанд.

4. Случаите и условията, при които стоки, напускащи митническата територия на Общността, не подлежат на деклариране за износ, се определят съгласно процедурата на комитета.

5. Декларацията за износ трябва да бъде представена в митническото учреждение, в района на което износителят е установен или стоките се опаковат или товарят за износ. Дерогациите се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 162

Износът се разрешава, когато стоките напускат митническата територия на Общността в същото състояние, в което са били при приемане на декларацията за износ.

Раздел 5

Вътрешен транзит

Член 163

1. При условията, предвидени в параграфи 2 - 4 режимът вътрешен транзит позволява превоз на общностни стоки от едно място до друго на митническата територия на Общността, като се преминава през територията на трета страна, без това да променя митническия статут на въпросните стоки. Тази разпоредба се прилага, без да се засяга член 91, параграф 1, буква б).

2. Превозът на стоките по смисъла на параграф 1, се осъществява:

а) съгласно разпоредбите за режим вътрешен транзит на Общността, при условие че такава възможност е предвидена от международно споразумение;

б) под покритието на карнет ТИР (Конвенция ТИР);

в) под покритието на карнет АТА, (Конвенция АТА), използван като транзитен документ;

г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн); или

д) под покритието на образец 302, предвиден в Споразумението между страните-членки на Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;

е) чрез пощенски пратки, включително колети.

3. В случая, посочен в параграф 2, буква а), членове 92, 94, 95, 96 и 97 се прилагат *mutatis mutandis*.

4. В случаите, посочени в параграф 2, букви б) - е), стоките остават със същия митнически статут само когато той е определен при условията и във формата, предвидени в разпоредбите, приети съгласно процедурата на комитета.

Член 164

Съгласно процедурата на комитета се определят условията, при които общностните стоки могат да бъдат придвижвани, без да са предмет на митнически режим, от едно място до друго на митническата територия на Общността и временно изнасяни извън тази територия без промяна на митническия им статут. *Член 165*

Режимът вътрешен транзит в Общността се прилага и когато разпоредба на Общността предвижда изрично неговото прилагане.

ГЛАВА 3

ДРУГИ МИТНИЧЕСКИ НАПРАВЛЕНИЯ

Раздел 1

Свободни зони и свободни складове

А. Общи положения

Член 166

Свободните зони и свободните складове са обособени части от митническата територия на Общността или помещения върху нея, в които:

а) необщностните стоки за целите на митническото облагане и на мерките на търговската политика при внос се считат за намиращи се извън митническата територия на Общността, ако не са допуснати за свободно обращение, не са поставени под друг митнически режим и не са употребявани или изразходени в нарушение на митническото законодателство;

б) общностните стоки, за които това е предвидено от специфични общностни разпоредби, ползват мерките, прилагани при износ на стоки, на основание поставянето им с свободна зона или в свободен склад.

Член 167

1. Държавите-членки могат да предназначат определени части от митническата територия на Общността за свободни зони или да разрешат създаването на свободни складове.

2. Държавите-членки определят точно територията на всяка зона. Помещенията, определени за свободни складове, трябва да бъдат одобрени от държавите-членки.

3. Свободните зони са оградени. Държавите-членки определят входните и изходните пунктове на всяка свободна зона или свободен склад.

4. За извършване на строителство на сгради в свободна зона се изисква предварително разрешение от митническите органи.

Член 168

1. Границите и входните и изходните пунктове на свободните зони и свободните складове подлежат на митнически надзор от страна на митническите органи.

2. Лицата и превозните средства, които влизат или излизат във или от свободната зона или свободния склад, могат да бъдат обект на митнически контрол.

3. Достъпът до свободната зона или до свободния склад може да бъде забранен за лица, които не могат да представят необходимите гаранции за спазване на предвидените от настоящия кодекс разпоредби.

4. Внасянето на стоки в свободна зона или свободен склад, престоят им и изнасянето на тези стоки от свободната зона или склад се контролира от митническите органи. За осъществяване на този контрол копие от превозния документ, придружаващ стоките при тяхното внасяне в или изнасяне от свободна зона или свободен склад, се представя на митническите органи или на определено от тях лице, което ги пази на тяхно разположение. При извършване на контрола стоките трябва да бъдат на разположение на митническите органи.

Б. Внасяне на стоки в свободни зони или свободни складове

Член 169

В свободните зони и свободните складове могат да се съхраняват както необщностни стоки, така и общностни стоки.

Въпреки това, митническите органи имат право да изискват стоките, представляващи опасност, които могат да повредят други стоки или които по други причини изискват специални условия за съхранение, да се поставят в специално оборудвани за такива стоки помещения.

Член 170

1. Без да се засяга член 168, параграф 4 внасянето на стоките в свободна зона или свободен склад не е основание за тяхното представяне пред митническите органи, нито за подаване на митническа декларация.

2. Пред митническите органи се представят за извършване на предвидените митнически формалности само стоките, които:

а) са поставени под митнически режим и чието внасяне в свободна зона или свободен склад води до приключване на този режим; представяне на стоките не е необходимо, ако се допуска освобождаване от задължението за представяне на стоките в рамките на съответния митнически режим;

б) са поставени в свободна зона и свободен склад при разрешение за възстановяване или опрощаване на вносни сборове;

в) се ползват от мерките, посочени в член 166, буква б).

3. Митническите органи могат да изискват да бъдат уведомявани за стоките, подлежащи на облагане с износни сборове или предмет на други разпоредби, регулиращи износа.

4. По искане на заинтересуваното лице митническите органи удостоверяват статута на общностните или необщностните стоки, поставени в свободна зона или свободен склад.

В. Функциониране на свободните зони и на свободните складове

Член 171

1. Продължителността на престоя на стоките в свободните зони или в свободните складове е неограничена.

2. За стоки по член 166, буква б), обхванати от общата селскостопанска политика, могат да бъдат определени специфични срокове съгласно процедурата на комитета.

Член 172

1. В свободните зони и в свободните складове са разрешени всякакви дейности с промишлен или търговски характер, както и извършването на услуги при условията, предвидени в настоящия кодекс. За извършването на тези дейности митническите органи се уведомяват предварително.

2. Митническите органи имат право да забранят или ограничат дейностите, посочени в параграф 1, в зависимост от естеството на стоките, предмет на тези дейности, или от нуждите на митническия надзор.

3. Митническите органи имат право да забранят упражняването на дейност в свободните зони и свободните складове на лица, които не осигуряват необходимите гаранции за спазване на разпоредбите, предвидени в настоящия кодекс.

Член 173

1. По време на престоя си в свободна зона или в свободен склад необщностните стоки, поставени в свободна зона или свободен склад, могат да бъдат:

а) допуснати за свободно обращение при условията, предвидени за този режим и в член 178;

б) обект на обичайните операции, посочени в член 109, параграф 1, без да се изисква разрешение;

в) поставени под режим активно усъвършенстване съгласно изискванията за този режим.

Въпреки това, операциите по усъвършенстване, извършвани на територията на свободното пристанище на Хамбург, свободните зони на Канарските острови, на Азорските острови, на Мадейра и в отвъдморските департаменти, не са подчинени на икономическите условия.

По отношение на свободното пристанище на Хамбург, ако в даден икономически сектор условията на конкуренция в Общността бъдат нарушени като резултат от тази дерогация, Съветът с квалифицирано мнозинство и по предложение на Комисията решава дали икономическите условия се прилагат за съответната икономическа дейност на територията на старото свободно пристанище Хамбург;

г) поставени под режим обработка под митнически контрол съгласно изискванията за този режим;

д) поставени под режим временен внос съгласно изискванията за този режим;

е) изоставени съгласно разпоредбите по член 182;

ж) унищожени, при условие че заинтересуваното лице предостави на митническите органи считаната от тях за необходима информация.

Когато стоките са поставени под един от режимите в букви в), г) или д), държавите-членки могат да съобразят начините на контрол с условията на функционирането на свободните зони или свободните складове и на митническия надзор в тях.

Член 174

Общностните стоки, посочени в член 166, буква б), които са обхванати от общата селскостопанска политика, могат да бъдат предмет само на операции, изрично предвидени в член 109, параграф 2. Тези операции могат да бъдат извършвани без разрешение.

Член 175

1. Необщностните и общностните стоки, посочени в член 166, буква б), не могат да бъдат употребявани или изразходвани в свободните зони или в свободните складове, когато членове 173 и 174 не се прилагат.

2. Без да се засягат разпоредбите, приложими към снабдяването с продукти и доколкото съответният режим го позволява, параграф 1 не възпрепятства употребяването или изразходването на стоки, които при допускане за свободно обращение или временен внос, не се облагат с вносни сборове и не се подлагат на мерките на общата селскостопанска или търговска политика. В такъв случай не се изисква декларация за допускане за свободно обращение или за временен внос.

Въпреки това, митническа декларация за тези стоки се изисква, когато те подлежат на приспадане от квоти или плафони.

Член 176

1. Всяко лице, упражняващо дейностите складиране, обработка, преработка или покупко-продажба на стоки в свободна зона или в свободен склад, трябва да води материална отчетност във форма, одобрена от митническите органи. Стоките трябва да се завеждат в материалната отчетност веднага след въвеждането им в помещенията на това лице. Тази материална отчетност трябва да позволява на митническите органи да идентифицират стоките и да проследяват тяхното движение.

2. В случай на претоварване на стоки в свободната зона, свързаните с тази операция документи трябва да бъдат на разположение на митническите органи. Краткотрайното складиране на стоки при претоварване се счита за част от претоварването.

Г. Изнасяне на стоки от свободните зони или свободните складове

Член 177

1. Без да се засягат специалните разпоредби в рамките на митническото законодателство в специфични области, стоките, които напускат свободна зона или свободен склад, могат да бъдат:

- изнесени или реекспортирани извън митническата територия на Общността, или
- въведени в останалата част на митническата територия на Общността.

Разпоредбите на дял трети се прилагат, с изключение на членове 48 - 53, по отношение на общностните стоки, въведени в останалата част на митническата територия на Общността, освен

когато въпросните стоки се изнасят от свободната зона по морски или въздушен път, без да се поставят под режим транзит или под друг митнически режим.

Член 178

1. Когато възникне митническо задължение за необщностна стока, чиято митническа стойност се образува на базата на действително платена или подлежаща на плащане цена, включваща разходите по складиране и съхраняване на стоките при престоя им в свободната зона или свободния склад, тези разходи не се включват в митническата стойност, при условие че са отделени от действително платената или подлежащата на плащане цена за стоката.

2. Когато такава стока е претърпяла в свободната зона или в свободния склад обичайни операции по смисъла на член 109, параграф 1, видът, количеството и митническата стойност на стоката, които се използват за определяне на размера на вносните сборове, по искане на декларатора и при условие че операциите са извършени при наличието на разрешение, издадено съгласно член 109, параграф 3, са тези, които биха се приложили за тази стока в момента, посочен в член 214, ако тя не е претърпяла посочените операции. Дерогации от тази разпоредба могат да бъдат приети съгласно процедурата на комитета.

Член 179

1. При въвеждане в свободна зона или в свободен склад на общностни стоки, посочени в член 166, буква б) и попадащи в обхвата на общата селскостопанска политика, те трябва да получат едно от митническите направления, предвидени в законодателството, което им предоставя, по силата на въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, възможността да се ползват от мерките, предвидени при износ на тези стоки.

2. Когато тези стоки са повторно въведени в останалата част от митническата територия на Общността, или при изтичане на срока, определен съгласно член 171, параграф 2, не е подадена молба за получаване на митническото направление, посочено в параграф 1, митническите органи предприемат мерките, предвидени в съответното специфично законодателство, отнасящо се до неспазване на определеното митническо направление.

Член 180

1. При въвеждане или при повторно въвеждане на стоки в останалите части от митническата територия на Общността или при поставянето им под митнически режим сертификатът, посочен в член 170, параграф 4, може да бъде използван за доказване на общностния или необщностния статут на тези стоки.

2. Когато общностният или необщностният статут на стоките не е установен чрез въпросния сертификат или чрез други средства, тези стоки се считат за:

- общностни стоки - за целите на облагането с износни сборове и за лицензиите за износ, както и при прилагането на мерките на търговската политика,
- необщностни стоки - за всички останали случаи.

Член 181

В случаите на износ или реекспорт на стоки от свободна зона или свободен склад, митническите органи осигуряват спазването на разпоредбите, свързани с износа и реекспорта.

Раздел 2

Реекспорт, унищожаване и изоставяне

Член 182

1. Необщностните стоки могат да бъдат:

- реекспортирани извън митническата територия на Общността,
- унищожени,
- изоставени в полза на държавата, ако тази възможност е предвидена в националното законодателство.

2. При реекспорта се прилагат формалностите за напускане на стоки, включително и мерките на търговската политика.

Съгласно процедурата на комитета могат да бъдат определени случаите, в които необщностните стоки могат да бъдат поставени под режим с отложено плащане с оглед неприлагането на мерките на търговската политика при износ.

3. Митническите органи трябва да бъдат уведомени предварително за реекспорта или унищожаването на стоките. Митническите органи забраняват реекспорта, когато формалности или мерки, посочени в параграф 2, първа алинея, предвиждат това. Когато стоките, които по време на техния престой на митническата територия на Общността са били поставени под митнически икономически режим, са предназначени да бъдат реекспортирани, се подава митническа декларация по смисъла на членове 59 - 78. В тези случаи се прилагат и разпоредбите на член 161, параграфи 4 и 5.

Изоставянето се извършва съгласно националните разпоредби.

4. Унищожаването или изоставянето се извършват, без това да води до разходи за държавата.

5. Отпадъците и остатъците, получени при унищожаването на стоките, трябва да получат едно от митническите направления, предвидени за необщностни стоки.

Те остават под митнически надзор до момента, определен в член 37, параграф 2.

ДЯЛ V

СТОКИ, НАПУСКАЩИ ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩНОСТТА

Член 183

Стоките, напускащи митническата територия на Общността, подлежат на митнически надзор. Те могат да бъдат проверявани от митническите органи съгласно действащите разпоредби. При необходимост, те трябва да напуснат митническата територия на Общността по определените от митническите органи пътища и начини.

ДЯЛ VI

ПРИВИЛЕГИРОВАНИ ОПЕРАЦИИ

ГЛАВА 1

МИТНИЧЕСКИ ОСВОБОЖДАВАНИЯ

Член 184

По предложение на Комисията Съветът определя с квалифицирано мнозинство случаите, в които поради особени обстоятелства се допуска освобождаване от вносни сборове при поставяне на стоки под режим свободно обращение или от износни сборове при износ.

ГЛАВА 2

ВРЪЩАНИ СТОКИ

Член 185

1. Общностни стоки, които след като са били изнесени извън митническата територия на Общността, бъдат отново въведени в нея и допуснати за свободно обращение в рамките на срок от три години, се освобождават от вносни сборове по искане на заинтересуваното лице.

Въпреки това:

- при особени обстоятелства срокът от три години може да бъде удължен,
- когато връщаните стоки преди износа им от митническата територия на Общността са били допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вноските сборове поради употребата им за специфични цели, освобождаването по параграф 1 се разрешава, ако тези стоки се ползват отново за същите цели.

Ако стоките не се връщат с цел използването им за същите цели, размерът на дължимите вносни сборове се намалява с размера на вноските сборове, заплатени при първоначалното им поставяне под режим свободно обращение. Когато сумата за приспадане е по-голяма от дължимата сума при допускането на връщаните стоки за свободно обращение, не се разрешава възстановяване.

2. Освобождаване от вносни сборове по параграф 1 не се разрешава за стоки:

- изнесени извън митническата територия на Общността в рамките на режим пасивно усъвършенстване с изключение на случаите, когато стоките се намират в състоянието, в което са изнесени,
- подлежащи на мерки на Общността, свързани с износа им в трети страни. Случаите и условията за дерогиране от тази разпоредба се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 186

Освобождаването от вносни сборове, посочено в член 185, се разрешава само за стоки, които се реимпортират в същото състояние, в което са изнесени. Случаите и условията, при които се допускат дерогации от това изискване, се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 187

Разпоредбите на членове 185 и 186 се прилагат *mutatis mutandis* и за компенсаторните продукти, първоначално изнесени или реекспортирани след режим активно усъвършенстване.

Размерът на дължимите вносни сборове се определя съгласно правилата за режим активно усъвършенстване, като датата на реекспорта на компенсаторните продукти се приема за дата на допускането им за свободно обращение.

ГЛАВА 3

ПРОДУКТИ ОТ МОРСКИ РИБОЛОВ И ДРУГИ ПРОДУКТИ, ИЗВЛЕЧЕНИ ОТ МОРЕТО

Член 188

Без да се засяга член 23, параграф 1, буква е), при допускането им за свободно обращение, се освобождават от вносни сборове:

- а) продуктите на морския риболов и другите продукти, извлечени от териториалното море на трети страни от кораби, регистрирани или под отчет в държава-членка и плаващи под нейното знаме;
- б) продуктите, получени от продуктите по буква а) на борда на кораби-фабрики, отговарящи на условията, предвидени в буква б).

ДЯЛ VII

МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

ГЛАВА 1

ОБЕЗПЕЧАВАНЕ НА РАЗМЕРА НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Член 189

1. Когато при прилагане на митническото законодателство митническите органи изискват учредяване на обезпечение за осигуряване на плащането на митническо задължение, това обезпечаване трябва да бъде предоставено от длъжника или от лицето, което може да стане длъжник.

2. Митническите органи имат право да изискват учредяване само на едно обезпечение за едно митническо задължение.

При учредяване на митническо обезпечение в рамките на митнически режим, което може да се използва за определени стоки в повече от една държава-членка, то е валидно във всички въпросни държави-членки в степента, в която това е предвидено в разпоредбите, приети съгласно процедурата на комитета.

3. Митническите органи могат да разрешат обезпечението да бъде учредено от друго лице вместо от лицето, от което то се изисква.

4. Когато длъжникът или лицето, което може да стане длъжник, е публичен орган, не се изисква учредяване на обезпечение.

5. Митническите органи могат да не изискват учредяването на обезпечение за суми, размерът на които не е по-висок от 500 ECU.

Член 190

1. Когато митническото законодателство не предвижда задължително учредяване на обезпечение, такова обезпечение се изисква по преценка на митническите органи, в случай че в предвидените срокове плащането на възникналото митническо задължение или на такова, което може да възникне, не е сигурно.

Когато обезпечението, посочено в параграф 1, не се изисква, митническите органи могат да поискат от лицето, посочено в член 189, параграф 1, да поеме писмено отговорността за задълженията, за които това лице е законово обвързано.

3. Обезпечението по параграф 1, първа алинея може да се изисква:

- в момента на прилагане на разпоредбите, предвиждащи възможността за изискване на такова обезпечение, или
- във всеки последващ момент, когато митническите органи констатира, че в предвидените срокове плащането на възникнало митническо задължение или на такова, което би могло да възникне, не е сигурно.

Член 191

По искане на лицето по член 189, параграфи 1 или 3, митническите органи разрешават учредяване на общо обезпечение за покриване на няколко операции, от които възниква или може да възникне митническо задължение.

Член 192

1. Когато митническото законодателство предвижда задължително учредяване на обезпечение, митническите органи определят размера на това обезпечение, който е равен на:

- конкретния размер на митническото задължение или задължения, в случай че този размер може със сигурност да бъде определен в момента, в който обезпечението се изисква, или
- в други случаи на най-високия определен от митническите органи размер на митническото задължение или задължения, които са възникнали или биха могли да възникнат.

При учредено общо обезпечение на митнически задължения, чийто размер се променя във времето, размерът на това обезпечение трябва да бъде определен така, че във всеки момент да покрива пълния размер на съответните митнически задължения.

2. Когато митническото законодателство предвижда незадължително учредяване на обезпечение и митническите органи го изискват, те определят неговия размер, така че той да не превишава определения в параграф 1 размер.

3. Условиата и случаите, при които може да бъде учредено обезпечение в единен размер, се определят съгласно процедурата на комитета.

Член 193

Обезпечението може да бъде учредено чрез:

- депозит в пари, или
- поръчител.

Член 194

1. Депозитът в пари трябва да бъде учреден във валутата на държавата-членка, в която се изисква обезпечението.

За равностойност на депозит в пари може да се приеме:

- представяне на чек, гарантиран от институцията, срещу която е издаден, и то по начин, приемлив за митническите органи,
- представяне на друг финансов инструмент, приет от митническите органи като платежно средство.

2. Обезпечението под формата на депозит в пари или плащане, считано за равностойно на депозит в пари, трябва да бъде учредено в съответствие с разпоредбите в държавата-членка, където се изисква това обезпечение.

Член 195

Поръчителят трябва да се ангажира в писмена форма да отговаря солидарно с длъжника за заплащане на обезпечения размер на митническото задължение, когато плащането стане изискуемо.

Поръчителят е трето лице, установено в Общността и одобрено от митническите органи на държава-членка.

Митническите органи имат право да откажат да одобряват предложени поръчител, когато считат, че той не обезпечава по сигурен начин плащането на митническото задължение в предвидените срокове.

Член 196

Лицето, което е длъжно да учреди обезпечение, е свободно да избира вида му според предвидените в член 193.

Въпреки това, митническите органи имат право да откажат приемането на определено предложено обезпечение, когато то е несъвместимо с правилното функциониране на съответния митнически режим. Митническите органи имат право да изискват избраният вид на обезпечението да не може да бъде променян през определен период от време.

Член 197

1. Доколкото разпоредбите, приети съгласно процедурата на комитета го предвиждат, митническите органи могат да приемат видове обезпечения, различни от посочените в член 193, при условие че тези обезпечения осигуряват по равностоен начин плащането на митническото задължение.

Митническите органи отказват предложеното от длъжника обезпечение, което не изглежда да осигурява плащането на митническото задължение.

2. При същото условие като посоченото в параграф 1, втора алинея, митническите органи могат да разрешат приемането на депозит в пари, без да бъдат изпълнени условията, предвидени в член 194, параграф 1.

Член 198

Когато митническите органи установят, че представеното обезпечение не осигурява или вече не осигурява сигурно или изцяло заплащането на митническото задължение в предвидените срокове, те изискват от лицето, посочено в член 189, параграф 1, по избор на същото това лице, допълнително обезпечение или заместването на първоначалното обезпечение с ново.

Член 199

1. Обезпечението не се освобождава, докато митническото задължение, за което е било представено, не се погаси или не може да възникне отново. След като митническото задължение се погаси или вече не може да възникне, обезпечението се освобождава незабавно.

2. Когато митническото задължение е частично погасено или може да възникне само за част от сумата, която е била обезпечена, учреденото обезпечение се освобождава частично по искане на заинтересуваното лице, освен когато въпросната сума не оправдава това.

Член 200

Разпоредбите, които дерогират разпоредбите на тази глава, се приемат съгласно процедурата на комитета, за да бъдат взети предвид международните конвенции.

ГЛАВА 2

ВЪЗНИКВАНЕ НА МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Член 201

1. Вносно митническо задължение възниква при:

- а) допускане за свободно обращение на стока, подлежаща на облагане с вносни сборове; или
- б) поставяне на такава стока под режим временен внос с частично освобождаване от вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква от момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се попълва митническата декларация, също се счита за длъжник.

Когато митническа декларация за един от режимите, посочени в параграф 1, е съставена на базата на информация, която води до частично или изцяло несъбиране на законово дължимите сборове, лицата, предоставили информацията, необходима за попълване на декларацията, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че тази информация е невярна, могат също да се считат за длъжници съгласно действащите национални разпоредби.

Член 202

1. Вносно митническо задължение възниква при:

- а) неправомерно въвеждане на митническата територия на Общността на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове; или
- б) неправомерно въвеждане на стоки от свободна зона или свободен склад в други части от митническата територия на Общността.

По смисъла на този член неправомерно въвеждане е всяко въвеждане при нарушаване на членове 38 - 41, както и на член 177, второ тире.

2. Митническото задължение възниква в момента на неправомерното въвеждане на стоките.

3. Длъжникът е:

- лицето, извършило неправомерното въвеждане на стоките,
- лицата, участвали в неправомерното въвеждане на стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че въвеждането е неправомерно, и
- лицата, придобили или задържали стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят към момента на придобиване или получаване на стоките, че те са въведени неправомерно.

Член 203

1. Вносно митническо задължение възниква при:

- отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор.

3. Длъжникът е:

- лицето, отклонило стоките от митнически надзор,
- лицата, участвали при отклонението на стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че стоките се отклоняват от митнически надзор,
- лицата, придобили или задържали стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че към момента на придобиване или получаване на стоките те са били отклонени от митнически надзор, и
- когато е приложимо, лицето, отговорно да изпълни задълженията, произтичащи от временното складиране на стоките или от ползването на митническия режим, под който са били поставени стоките.

Член 204

1. Вносно митническо задължение възниква в случаи, различни от посочените в чл. 203, при:

- а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове при временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени; или
- б) неспазване на едно от условията, свързани с поставянето на стоките под определен митнически режим или с предоставянето на намалени или нулеви вносни сборове поради употребата на стоките за специфични цели;

освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

2. Митническото задължение възниква в момента, в който престава да се изпълнява задължението, чието неизпълнение поражда митническо задължение, или в момента, в който стоката е поставена под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията, определени за поставянето на стоката под този режим или за предоставянето на намалени или нулеви вносни сборове поради употребата на стоката за специфични цели, в действителност не е било изпълнено.

3. Длъжникът е лицето, което според обстоятелствата трябва да изпълни задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове, от временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени, или да спазва условията, определени за поставянето на стоките под този режим.

Член 205

1. Вносно митническо задължение възниква при:

- изразходване или употребяване на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове и намиращи се в свободна зона или в свободен склад, при условия, различни от определените в действащото законодателство.

Когато изчезнат стоки и липсата им не може да бъде задоволително обяснена пред митническите органи, те могат да считат, че стоките са изразходвани или употребени в свободната зона или в свободния склад.

2. Митническо задължение възниква в момента, в който стоките започват за първи път да се изразходват или употребяват при условия, различни от определените в действащото законодателство.

3. Длъжникът е лицето, изразходвало или употребило стоките, както и всяко лице, взело участие в това действие, като е знаело или е трябвало да знае, че изразходването или употребата се извършват при условия, различни от определените в действащото законодателство.

Когато при изчезване на стоки митническите органи считат, че тези стоки са били изразходвани или употребени в свободната зона или в свободния склад и не е възможно да се приложи предходната алинея 1, лицето, отговорно за плащането на митническото задължение, е последното известно на митническите органи лице - държател на стоките.

Член 206

1. Чрез дерогация от членове 202 и 204, параграф 1, буква а), вносно митническо задължение не възниква за определена стока, когато заинтересуваното лице докаже, че неизпълнението на задълженията му, които произтичат от:

- разпоредбите на членове 38 - 41 и член 177, второ тире, или
- престоя на стоката при временно складиране, или
- приложението на митническия режим, под който е поставена стоката,

води до пълното ѝ унищожение или безвъзвратна загуба, в резултат на самото естество на стоката, на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или на разрешение на митническите органи.

По смисъла на този параграф безвъзвратно изгубена стока е всяка стока, чиято употреба е станала невъзможна за когото и да е.

2. Вносно митническо задължение не възниква по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вноските сборове поради тяхната употреба за специфични цели, когато тези стоки са изнесени или реекспортирани с разрешение на митническите органи.

Член 207

Когато съгласно член 206, параграф 1, не възниква митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вноските сборове поради употребата им за специфични цели, отпадъците и остатъците, получени при унищожаването на стоките, се считат за необщностни стоки.

Член 208

Когато съгласно членове 203 или 204, възникне митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени или нулеви ставки на вноските сборове поради употребата им за специфични цели, сумата, платена при допускането за свободно обращение се приспада от размера на възникналото митническо задължение.

Тази разпоредба се прилага *mutatis mutandis*, когато митническо задължение възниква по отношение на отпадъци и остатъци, получени от унищожаването на въпросната стока.

Член 209

1. Износно митническо задължение възниква при:

- износ с митническа декларация от митническата територия на Общността на стока, подлежаща на облагане с износни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

Член 210

1. Износно митническо задължение възниква:

- при изнасяне без митническа декларация на стока от митническата територия на Общността, подлежаща на облагане с износни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на действително изнасяне на стоката от посочената територия.

3. Длъжникът е:

- лицето, изнесло стоката, и
- лицата, взели участие в това изнасяне, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че не е подадена митническа декларация, а такава е трябвало да бъде подадена.

Член 211

1. Износно митническо задължение възниква при:

- неспазване условията за изнасяне извън митническата територия на Общността на стока с пълно или частично освобождаване от износни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента, в който стоката достигне местоназначение, различно от това, което за което е разрешено нейното изнасяне извън митническата територия на Общността с пълно или частично освобождаване от износни сборове, или при невъзможност митническите органи да определят този момент - в момента, в който изтича срокът, определен за представяне на доказателство, че условията за предоставяне на това освобождаване са изпълнени.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

Член 212

Митническото задължение, посочено в членове 201 - 205 и 209 - 211 възниква и когато се отнася за стока, обект на мярка за забрана или ограничение при вноса или износа от каквото и да е естество. Въпреки това, митническото задължение не възниква при неправомерно въвеждане на митническата територия на Общността на неистински или подправени парични знаци, наркотични или психотропни вещества, които не са част от икономическото обращение, предмет на строг контрол от компетентните органи с оглед използване за медицински или научни цели. За целите на наказателното законодателство, приложимо към митническите нарушения, митническото задължение се приема за възникнало, когато наказателното законодателство на държава-членка предвижда, че наказанията се определят въз основа на митата, или че наличието на митническо задължение е основание за наказателно преследване.

Член 213

Когато за едно митническо задължение има повече от един длъжник, те са солидарно отговорни за неговото заплащане.

Член 214

1. Ако не е предвидено друго в настоящия кодекс и без да се засяга параграф 2, размерът на вносните или износните сборове, дължими за дадена стока, се определя на основата на елементите за облагане на тази стока към момента на възникване на съответното митническо задължение.

2. Когато не е възможно да се определи точно момента на възникване на митническото задължение, моментът, който се взема предвид за определяне на елементите за облагане за съответната стока, е моментът, в който митническите органи установят, че стоката се намира в състояние, от което възниква митническо задължение.

Въпреки това, когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение е възникнало в момент, предхождащ този, в който са установили горното, дължимите вносни или износни сборове за въпросните стоки се определят на основата на елементите за облагане за тези стоки в най- ранния момент, в който може да се установи съществуването на така възникнало митническо задължение на основа на наличната информация.

3. Компенсаторни лихви се прилагат в случаите и при условията, определени от разпоредбите, приети съгласно процедурата на комитета, за да се предотврати финансова облага като резултат от отлагане на датата на възникване на митническото задължение или на вземане под отчет на митническото задължение.

Член 215

1. Митническото задължение възниква на мястото, където е осъществен фактическият състав, довел до неговото възникване.

2. Когато не е възможно да се определи мястото на възникване, посочено в параграф 1, митническото задължение се счита за възникнало на мястото, където митническите органи установят, че стоката се намира в състояние, което е породило митническо задължение.

3. Когато съответният митнически режим за дадена стока не е приключен, митническото задължение се счита за възникнало на мястото:

- където стоката е била поставена под този режим,
- където стоката е била внесена в Общността под този режим.

4. Когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение вече е възникнало, когато стоката се е намирала на друго място на по-ранна дата, смята се, че митническото задължение е възникнало на мястото, което може да бъде определено като местоположение на стоката в най-ранния момент, в който може да се установи съществуването на митническото задължение.

Член 216

1. Дотолкова, доколкото сключени споразумения между Общността и трети страни предвиждат преференциално тарифно третиране при внос в тези страни на стоки с произход от Общността

по смисъла на тези споразумения, при условие че, когато тези стоки са получени под режим активно усъвършенстване, необщностните стоки, вложени в стоките с произход от Общността подлежат на заплащане на съответните вносни сборове, валидирането на необходимите документи за получаване в третите страни на преференциалното тарифно третиране поражда вносно митническо задължение.

2. За момент на възникване на това митническо задължение се счита моментът, в който митническите органи приемат декларацията за износ на въпросните стоки.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

4. Размерът на вноските сборове по това митническо задължение се определя при същите условия, както и в случаите на митническо задължение, породено от приемането на същата дата на декларацията за допускане за свободно обращение на стоките с цел приключване на митническия режим активно усъвършенстване.

ГЛАВА 3

ЗАПЛАЩАНЕ НА РАЗМЕРА НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Раздел 1

Вземане под отчет на размера на митническото задължение и уведомяване на длъжника

Член 217

1. Размерът на вноските или износните сборове, който произтича от даденото митническо задължение, наричан по-долу "размер на сборовете", трябва да бъде изчислен от митническите органи незабавно в момента, в който те разполагат с необходимите данни и да бъде вписан в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация, което е вземане под отчет.

Случаите, в които първа алинея не се прилага, са:

- а) при въвеждане на временно антидъмпингово или изравнително мито;
- б) когато размерът на дължимите сборове превишава размера, определен на основата на обвързваща тарифна информация;
- в) когато разпоредби, приети съгласно процедурата на комитета, освобождават митническите органи от изискването да вземат под отчет размер на сборове под определена сума.

Митническите органи могат да не вземат под отчет размерите на сборовете, за които съгласно член 221, параграф 3, длъжникът не може да бъде уведомен след изтичане на предвидения срок.

2. Държавите-членки определят практическите правила за вземане под отчет на размерите на сборовете. Правилата могат да се различават според това дали митническите органи, предвид

условията, при които митническото задължение е възникнало, имат сигурност, че посочените размери ще бъдат платени.

Член 218

1. Когато възникне митническо задължение при приемане на декларация за стоки за митнически режим, различен от временния внос с частично освобождаване от вносни сборове, или чрез друго действие със същите правни последици както при приемането на декларацията, размерът на митническото задължение се взема под отчет, веднага след като бъде изчислен, но не по-късно от втория ден, след като е разрешено вдигането на стоките.

Въпреки това, при условие че плащането на митническото задължение е било обезпечено, общият размер на сборовете за стоките, чието вдигане е разрешено на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, но не по-дълъг от тридесет и един дни, може да бъде взет под отчет само с едно вписване в счетоводните документи в края на срока. Това вземане под отчет трябва да се извърши в рамките на пет дни след изтичане на определения срок.

2. Когато разпоредбите предвиждат, че стоките могат да бъдат вдигнати, преди да са изпълнени определени условия, предвидени в законодателството на Общността, свързани с определянето на размера на митническото задължение или неговото събиране, вземането под отчет трябва да се извърши не по-късно от два дни след деня, в който размерът на митническото задължение или на задължението за плащане на сборовете, произтичащо от това митническо задължение, са окончателно определени или уточнени.

Въпреки това, когато митническото задължение се отнася до временно антидъмпингово или изравнително мито, вземането под отчет на това мито трябва да се извърши не по-късно от два месеца след публикуването на регламента за въвеждане на антидъмпинговото или изравнителното мито в *Официален вестник на Европейските общности*.

3. Когато митническо задължение възникне при условия, различни от условията, посочени в параграф 1, размерът на съответните сборове се взема под отчет до два дни от датата, на която митническите органи са в състояние да:

- а) изчисляват размера на въпросните сборове; и
- б) определят длъжника.

Член 219

1. Сроковете за вземане под отчет, предвидени в член 218, могат да бъдат удължени:

- а) поради съображения, свързани с организацията на администрацията на държавите-членки, и по-специално, когато счетоводството им е централизирано; или
- б) когато възникнат особени обстоятелства, възпрепятстващи митническите органи да спазват посочените срокове.

Удължените срокове не могат да надвишават 14 дни.

2. Сроковете, посочени в параграф 1, не се прилагат в случай на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Член 220

1. Когато размерът на сборовете, произтичащ от дадено митническо задължение, не е бил взет под отчет съгласно членове 218 и 219 или е бил взет под отчет размер, по-нисък от дължимия, вземането под отчет на пълния размер на сборовете или на остатъка до пълния размер трябва да се извърши в срок от 2 дни, считано от датата, на която митническите органи установят това положение и са в състояние да изчислят дължимия размер и да определят длъжника (последващо вземане под отчет). Този срок може да бъде удължен съгласно член 219.

2. Извън случаите, посочени в член 217, параграф 1, втора и трета алинея, последващо вземане под отчет не се допуска, когато:

а) първоначалното решение да не се вземат под отчет митата или да се вземе под отчет размер, по-нисък от дължимия, е взето въз основа на общи разпоредби, обявени за недействителни впоследствие със съдебно решение;

б) размерът на дължимите сборове не е бил взет под отчет в резултат на грешка от страна на митническите органи, която не е било възможно да бъде открита от лицето отговорно за плащането, ако то е действало добросъвестно и е спазило всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с митническото деклариране;

в) разпоредбите, приети съгласно процедурата на комитета, освобождават митническите органи от последващо вземане под отчет на размери на сборове, по-ниски от определен размер.

Член 221

1. Длъжникът трябва да бъде уведомен за размера на сборовете по подходящ начин, веднага, след като този размер бъде взет под отчет.

2. Когато вписването на размера на сборовете, подлежащи на плащане, е извършено в митническата декларация само с информативен характер, митническите органи могат да предвидят уведомяването, посочено в параграф 1, да бъде извършвано само ако размерът на посочените сборове не съответства на определения от тях размер.

Без да се засяга прилагането на член 218, параграф 1, втора алинея, когато се използва възможността, предвидена в първата алинея, даването на разрешение за вдигане на стоките се счита за уведомяване на длъжника за взетия под отчет размер на сборовете.

3. Уведомяването на длъжника не може да бъде извършено след изтичането на тригодишен срок от датата на възникване на митническото задължение. Въпреки това, когато поради дадено деяние, подлежащо на наказателно преследване, митническите органи не са били в състояние да определят точния размер на дължимите сборове, уведомяването може да се извърши в рамките на действащите разпоредби и след изтичането на посочения тригодишен срок.

Раздел 2

Срокове и начини на плащане на размера на сборовете

Член 222

1. Размерът на сборове, за който е извършено уведомяването по член 221, трябва да бъде заплатен от длъжника в следните срокове:

а) когато лицето не ползва никакво улеснение за плащане по членове 224 - 229, плащането трябва да се извърши в срока, който му е определен.

Без да са засяга член 244, втора алинея, този срок не може да надвишава 10 дни от уведомяването на длъжника за размера на дължимите сборове, и в случай на обобщено вземане под отчет съгласно член 218, параграф 1, втора алинея, срокът трябва да бъде определен по такъв начин, че да не позволи на длъжника да получи по-дълъг срок от този, който би получил, ако се е ползвал от отсрочване на плащането.

Удължаване на срока се разрешава служебно, когато се установи, че заинтересуваното лице е получило уведомлението твърде късно, за да може да спази срока, определен за извършване на плащането.

Митническите органи могат да разрешат удължаване на срока по молба на длъжника също така и когато размерът на сборовете, подлежащи на плащане, произтичат от последващо вземане под отчет. Без да се засяга член 229, буква а), това удължаване не може да надвишава необходимото на длъжника време за предприемане на необходимите мерки за да изпълни задълженията си.

б) когато лицето ползва някое от улесненията за плащане, посочени в членове 224 - 229, плащането трябва да се извърши не по-късно от датата, на която изтичат срокът или сроковете, посочени в рамките на тези улеснения.

2. При подаване на молба за опрощаване на сборове съгласно членове 237, 238 или 239, или когато с оглед последващо отнемане се задържат стоки съгласно член 233, буква б), буква в), второ тире, или буква г), задължението на длъжника да плати сборовете се отсрочва при условията, определени съгласно процедурата на комитета.

Член 223

Плащането трябва да бъде извършено в брой или по друг подобен начин с погасяващ ефект съгласно действащите разпоредби. Плащането може да бъде извършено и чрез прихващане, където действащите разпоредби предвиждат това.

Член 224

Когато размерът на сборовете се отнася за стоки, декларирани за митнически режим, предвиждащ задължението за плащане на такива сборове, митническите органи разрешават по молба на заинтересуваното лице отсрочване на плащането на този размер при условията, определени в членове 225, 226 и 227.

Член 225

Отсрочване на плащането се разрешава, при условие че бъде учредено обезпечение от молителя.

Разрешаването на отсрочване на плащането може да бъде основание митническите органи да съберат допълнителни суми за разходите във връзка с обработката на документите или за предоставени услуги.

Член 226

Митническите органи определят кой от следните начини да приложат за разрешаване на отсрочване на плащането:

а) отделно за всеки размер на сборовете, взет под отчет при условията, определени в член 218, параграф 1, първа алинея, или в член 220, параграф 1;

или

б) общо за сумата от размерите на сборовете, взети под отчет при условията, определени в член 218, параграф 1, първа алинея, по време на определения от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни; или

в) общо за сумата от размерите на сборовете, взети под отчет с едно вписване при прилагане на член 218, параграф 1, втора алинея.

Член 227

1. Срокът за отсрочване на плащането е 30 дни. Той се изчислява, както следва:

а) когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 226, буква а), срокът се изчислява от деня, следващ този, на който размерът на сборовете е взет под отчет от митническите органи.

Когато се прилага член 219, срокът от 30 дни по първата алинея се намалява с броя на дните, съответстващи на срока, надвишаващ 2 дни, който е бил използван за вземането под отчет;

б) когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 226, буква б), срокът се изчислява от деня, следващ този, в който изтича срокът за обобщаване. Той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните на срока за обобщаване;

в) когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 226, буква в), срокът се изчислява от деня, следващ този, в който е разрешено вдигането въпросните стоки. Той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните, включени в съответния период.

2. Когато сроковете, посочени в параграф 1, букви б) и в), са с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява тридесетдневният срок, е равен на половината от по-малкото четно число.

3. С цел опростяване, когато сроковете по параграф 1, букви б) и в) са от една календарна седмица или от един календарен месец, държавите-членки могат да предвидят плащането на размерите на сборовете, по отношение на които плащането е било отсрочено, да се извърши:

а) ако срокът е една календарна седмица - в петък на четвъртата седмица, следваща тази календарна седмица;

б) ако срокът е един календарен месец - не по-късно от шестнадесетия ден от месеца, следващ този календарен месец.

Член 228

1. Отсрочване на плащането не може да се разреши за размери на сборове, които въпреки че се отнасят за стоки, декларирани за митнически режим, включващ задължение за плащане на тези сборове, са взети под отчет съгласно действащите разпоредби относно приемането на непълни декларации поради това, че до изтичането на определения срок деклараторът не е представил необходимите елементи за окончателното определяне на стойността на стоките за митнически цели или не е представил данните или документа, липсващи в момента на приемането на непълната декларация.

2. Въпреки това, отсрочване на плащането се допуска в случаите по параграф 1, когато размерът на сборовете, който трябва да се плати, е взет под отчет преди изтичането на тридесетдневния срок от датата на вземане под отчет на първоначално изисквания размер или ако не е бил взет под отчет - от датата на приемане на декларацията относно въпросните стоки. Продължителността на разрешеното отсрочване на плащането при тези условия не може да бъде увеличена след датата на изтичането на срока, който при прилагане на член 227 е бил разрешен по отношение на размера на първоначално определените сборове или който бил разрешен, ако размерът на дължимите сборове е бил взет под отчет при декларирането на въпросните стоки.

Член 229

Митническите органи могат да разрешат на длъжника улеснения за извършване на плащането, различни от отсрочване на плащането.

Разрешението за тези улеснения:

а) е в зависимост от учредяването на обезпечение. Въпреки това, обезпечение не се изисква, когато поради положението на длъжника такова изискване би довело до сериозни затруднения от икономически или социален характер;

б) води до събиране освен на размера на сборовете и на нормативно определена лихва. Размерът на тази лихва трябва да се изчислява по такъв начин, че да е равен на този, който би бил начислен за тази цел на националния паричен или финансов пазар във валутата, в която размерът се дължи.

Митническите органи могат да не изискват горепосочената лихва, когато предвид положението на длъжника тя би довела до сериозни затруднения от икономически или социален характер.

Член 230

Каквито и улеснения за плащане да се разрешат на длъжника, той може във всеки случай да изплати изцяло или частично размера на сборовете, без да чака изтичането на определения му срок.

Член 231

Размерът на сборовете може да бъде платен от трето лице вместо длъжника.

Член 232

1. Когато размерът на сборовете не е платен в определения срок:

а) митническите органи използват всички възможности за осигуряване плащането на този размер, които са им предоставени от действащите разпоредби, включително принудително изпълнение.

Специални разпоредби могат да се приемат съгласно процедурата на комитета в рамките на митнически режим транзит по отношение на поръчителите;

б) се събира лихва за забава, начислена върху размера на сборовете. Размерът на лихвата за забава може да бъде по-висок от лихвата на кредит.

2. Митническите органи могат да не събират лихва за забава:

а) когато поради положението на длъжника такава лихва би могла да доведе до сериозни затруднения от икономически или социален характер;

б) когато размерът ѝ не надвишава размер, определен съгласно процедурата на комитета;

в) когато сборовете са изплатени до пет дни след изтичане на срока, предвиден за плащането.

3. Митническите органи могат да определят:

а) минимални срокове за изчисляване на лихвите;

б) минимални размери на лихви за забава.

ГЛАВА 4

ПОГАСЯВАНЕ НА МИТНИЧЕСКОТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Член 233

Без да се засягат действащите разпоредби за погасяването по давност на митническото задължение, както и за неплащането на размера на митническото задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение се погасява:

а) чрез плащане на размера на сборовете;

б) чрез опрощаване на размера на сборовете;

в) когато при стоки, декларирани за митнически режим, включващ задължението за плащане на сборовете:

- митническата декларация е анулирана съгласно член 66,

- преди да им е дадено разрешение за вдигане, стоките са задържани и веднага или впоследствие отнети; унищожени по нареждане на митническите органи; унищожени или изоставени съгласно член 182; унищожени или безвъзвратно загубени поради причина, свързана с естеството на стоките, или поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства.

г) когато стоки, за които е възникнало митническо задължение съгласно член 202, са задържани при неправомерното им въвеждане и веднага или впоследствие са отнети в полза на държавата

При задържане или отнемане за целите на наказателното законодателство, приложимо към митническите нарушения, митническото задължение не се счита за погасено, когато наказателното законодателство на държава-членка предвижда, че митата служат за основа за определяне на наказанията или че съществуването на митническо задължение е основание за наказателно преследване.

Член 234

Митническото задължение, посочено в член 216, се погасява също така и при отмяна на формалности, извършени с цел получаване на преференциалното тарифно третиране, посочено в член 216.

ГЛАВА 5

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОПРОЩАВАНЕ НА СБОРОВЕ

Член 235

Следните термини означават:

а) „възстановяване“: връщане в пълен или частичен размер на заплатените вносни или износни сборове;

б) „опрощаване“: решение за пълно или частично несъбиране на размера на митническо задължение или решение за пълно или частично анулиране на вземането под отчет на размера на размера на вноските или износните сборове, когато не са били заплатени.

Член 236

1. Възстановяване на вноските или износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на плащането размерът на сборовете не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Опрощаване на вносните и износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на вземането им под отчет техният размер не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Възстановяване или опрощаване не може да се разреши, когато фактите, послужили за основание на плащането или вземането под отчет на размера на недължими сборове, произтичат от недобросъвестно поведение на заинтересуваното лице.

2. Възстановяването или опрощаването на вносни или износни сборове се разрешава след подаването на молба пред съответното митническо учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези сборове.

Удължаване на този срок се допуска, когато заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да подаде молбата си за целта в рамките на посочения срок поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Когато митническите органи установят самостоятелно в този срок някое от обстоятелствата по параграф 1, първа и втора алинея, те пристъпват служебно към възстановяване или опрощаване.

Член 237

Възстановяване на вносни или износни сборове се извършва, когато митническата декларация бъде анулирана и сборовете са били заплатени. Възстановяването се разрешава по молба на заинтересуваното лице, подадена в сроковете, предвидени за подаването на молба за анулиране на митническата декларация.

Член 238

1. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове се извършва, когато се установи, че размерът на тези сборове, взет под отчет, се отнася за стоки, поставени под съответния митнически режим и отказани от вносителя, тъй като към момента, предвиден в член 67, тези стоки са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, по който са внесени.

За дефектни стоки по смисъла на първа алинея се считат и повредените стоки преди вдигането им.

2. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове се разрешава при следните условия:

а) стоките не са били употребявани, освен в рамките на първоначална употреба, необходима за установяване на дефектите им или несъответствието им с договора;

б) стоките са били изнесени извън митническата територия на Общността.

По молба на заинтересуваното лице, митническите органи разрешават унищожаването на стоките или поставянето им с цел реекспорт под митнически режим транзит или митническо складиране, или в свободна зона или свободен склад, вместо да бъдат изнасяни.

За целите на получаване на митническо направление, предвидено в предходната алинея, стоките се считат за необщностни стоки.

3. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове не се разрешава за стоки, които, преди да бъдат декларирани, са били внесени временно за изпитание, освен ако се докаже, че дефектите им или несъответствието им с договора не биха могли да бъдат открити при посочените изпитания.

4. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове на основанията, посочени в параграф 1, се разрешава при подаване на молба във въпросното митническо учреждение преди изтичането на дванадесет месеца, считано от датата на уведомяване на длъжника за тези сборове.

Въпреки това, митническите органи могат да разрешат удължаване на този срок в изключителни случаи, които са надлежно обосновани.

Член 239

1. Възстановяване или опрощаване на вносни или износни сборове се извършва и в случаи, различни от тези по членове 236, 237 и 238:

- които се определят съгласно процедурата на комитета,
- които произтичат от обстоятелства, които не предполагат недобросъвестно поведение или груба небрежност от страна на заинтересуваното лице. Случаите, в които може да се приложи тази разпоредба, както и процедурата, която трябва да се следва за тази цел, се определят съгласно процедурата на комитета. Възстановяването или опрощаването могат да подлежат на специални условия.

2. Възстановяването или опрощаването на сборове на основанията, посочени в параграф 1, се разрешава при подаване на молба във въпросното митническо учреждение преди изтичането на дванадесет месеца, считано от датата на уведомяване на длъжника за тези сборове.

Въпреки това, митническите органи могат да разрешат удължаване на този срок в изключителни случаи, които са надлежно обосновани.

Член 240

Възстановяване или опрощаване на вносни или износни сборове при условията, предвидени от тази глава се извършва само когато размерът за възстановяване или опрощаване е по-висок от размера, определен съгласно процедурата на комитета.

Въпреки това, митническите органи могат да удовлетворят и молби за възстановяване или опрощаване за по-нисък размер.

Член 241

Възстановяването от митническите органи на размери на вносни или износни сборове, както и на нормативно определени лихви или лихви за забава, събрани при плащането на сборовете, не е основание за изплащане на лихви от тези органи. Въпреки това, лихва се изплаща само когато:

- решение, удовлетворяващо молба за възстановяване, не бъде изпълнено в срок от три месеца, считано от приемането на това решение,
- националните разпоредби предвиждат това.

Размерът на тези лихви трябва да се изчисли по такъв начин, че да е равен на този, който би бил начислен за тази цел на националния паричен или финансов пазар.

Член 242

Когато поради допуснати грешки митническото задължение е било опростено или размерът на съответните сборове е бил възстановен, първоначалното задължение става отново изискуемо. Лихвите, изплатени по силата на член 241, трябва да бъдат възстановени.

ДЯЛ VIII

ПРАВО НА ОБЖАЛВАНЕ

Член 243

1. Всяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

Всяко лице, подало молба до митническите органи за издаване на решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, по която митническите органи не са се произнесли в срока, посочен в член 6, параграф 2, също разполага с право на обжалване.

Жалбата трябва да се подаде в държавата-членка, където е издадено или поискано решението.

2. Правото на обжалване може да се упражни:

- а) на първа фаза - пред митническите органи, определени за тази цел от държавите-членки;
- б) на втора фаза - пред независима инстанция, която може да бъде съдебен орган или еквивалентен специализиран орган в съответствие с действащите разпоредби в държавите-членки.

Член 244

Подаването на жалбата няма суспензивен ефект спрямо оспорваното решение.

Въпреки това, митническите органи могат да спрат изцяло или частично изпълнението на въпросното решение, когато имат обосновано съмнение относно съответствието на оспорваното решение с разпоредбите на митническото законодателство или когато съществува опасност да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересуваното лице.

Когато оспорваното решение има за последица прилагането на вносни или износни сборове, спирането на изпълнението е поставено в зависимост от наличието или учредяването на обезпечение. Въпреки това, това обезпечение може да не се изисква, когато поради положението на длъжника такова изискване би довело до сериозни затруднения от икономически или социален характер.

Член 245

Процедурата по обжалване се регламентира от държавите-членки.

Член 246

Този раздел не се прилага за жалби, подадени с цел отмяната или изменението на решение, издадено от митническите органи на основата на наказателното право.

ДЯЛ IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

КОМИТЕТ ПО МИТНИЧЕСКИЯ КОДЕКС

Член 247

1. Създава се Комитет по Митническия кодекс, по-долу наричан „комитетът“, съставен от представители на държавите-членки с председател - представител на Комисията.
2. Комитетът приема свой вътрешен правилник.

Член 248

Комитетът може да проучва всички въпроси, свързани с митническото законодателство, които могат да бъдат поставяни от председателя по негова инициатива или по искане на представител на държава-членка.

Член 249

1. Разпоредбите, необходими за прилагането на настоящия кодекс, включително прилагането на регламента, посочен в член 184, с изключение на дял VIII и при спазване на членове 9 и 10 на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета⁵, както и на параграф 4, се приемат съгласно процедурата, определена в параграфи 2 и 3, като се зачитат международните ангажменти, поети от Общността.

⁵ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

2. Представителят на Комисията внася в комитета проект на мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът се произнася със становище по проекта в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса. За становището на комитета е необходимо мнозинството, посочено в член 148, параграф 2 на Договора, в случаите на решения, които Съветът приема по предложение на Комисията. При гласуването в рамките на комитета гласовете на представителите на държавите-членки се претеглят по начина, определен в посочения член. Председателят не участва в гласуването.

3. а) Комисията приема предвидените мерки, когато те съответстват на становището на комитета.

б) Когато предвидените мерки не съответстват на становището на комитета или при отсъствие на становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

в) Ако при изтичане на срока от три месеца, считано от датата на сезирането на Съвета, той не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.

4. Разпоредбите, необходими за прилагането на членове 11, 12 и 21, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 10 от Регламент (ЕИО) №. 2658/87.

ГЛАВА 2

ПРАВНИ ПОСЛЕДИЦИ В ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ ВЗЕТИТЕ МЕРКИ, ИЗДАДЕНИТЕ ДОКУМЕНТИ И КОНСТАТАЦИИТЕ, НАПРАВЕНИ В ДРУГА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 250

Когато даден митнически режим се прилага в няколко държави-членки,

- решенията, взетите или приетите мерки за идентификация, както и документите, издадени от митническите органи на една държава-членка, имат в другите държави-членки същите правни последици като произтичащите от тези решения, мерки и документи, взети или издадени от митническите органи на всяка една от тези държави-членки,

- констатациите, направени по време на проверките на митническите органи на една държава-членка, имат в останалите държави-членки същата доказателствена сила като тази на констатациите, направени от митническите органи на всяка една от тези държави-членки.

ГЛАВА 3

ДРУГИ ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 251

1. Настоящият Кодекс отменя следните регламенти и директиви:

- Регламент (ЕИО) № 802/68 на Съвета от 28 юни 1968 г. относно общо определение на понятието произход на стоките⁶, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 456/91⁷,
- Регламент (ЕИО) № 754/76 на Съвета от 25 март 1976 г. относно тарифната обработка на стоки, върнати на митническата територия на Общността⁸, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1147/86⁹,
- Регламент (ЕИО) № 2779/78 на Съвета от 2 юли 1978 г. относно прилагането на Европейската разчетна единица (ЕРЧ) при прилагане на правото в областта на митниците¹⁰, изменен с Регламент (ЕИО) № 289/84¹¹,
- Регламент (ЕИО) № 1430/79 на Съвета от 2 юли 1979 г. относно възстановяване или опрощаване на вносни или износни сборове¹², последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1854/89¹³,
- Регламент (ЕИО) № 1697/79 на Съвета от 24 юли 1979 г. относно последващо възстановяване на недължими вносни и износни сборове, заплатени по отношение на стоки, декларирани за митнически режим, който включва задължението за заплащане на такива сборове¹⁴, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1854/89¹⁵,
- Директива 79/695/ЕИО на Съвета от 24 юли 1979 г. относно хармонизиране на процедурите за допускане за свободно обращение на стоките¹⁶, последно изменена с Директива 90/504/ЕИО¹⁷,
- Регламент (ЕИО) № 1224/80 на Съвета от 28 май 1980 г. относно стойността на стоките за митнически цели¹⁸, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 4046/89¹⁹,

⁶ ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 1.

⁷ ОВ L 54, 28.2.1991 г., стр. 4.

⁸ ОВ L 89, 2.4.1976 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 105, 22.4.1986 г., стр. 1.

¹⁰ ОВ L 333, 30.11.1978 г., стр. 5.

¹¹ ОВ L 33, 4.2.1984 г., стр. 2.

¹² ОВ L 175, 12.7.1979 г., стр. 1.

¹³ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 1.

¹⁴ ОВ L 197, 3.8.1979 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 1.

¹⁶ ОВ L 205, 13.8.1979 г., стр. 19.

¹⁷ ОВ L 281, 12.10.1990 г., стр. 28.

¹⁸ ОВ L 134, 31.5.1980 г., стр. 1.

- Директива 81/177/ЕИО на Съвета от 24 февруари 1981 г. относно хармонизиране на процедурите за износ на общностни стоки²⁰, последно изменена с Регламент (ЕИО) №. 1854/89²¹,
- Регламент (ЕИО) № 3599/82 на Съвета от 21 декември 1982 г. относно режима временен внос²², последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1620/85²³,
- Регламент (ЕИО) № 2763/83 на Съвета от 26 септември 1983 г. относно режима, разрешаващ обработката под митнически контрол на стоки преди допускането им за свободно обращение²⁴, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 720/91²⁵,
- Регламент (ЕИО) № 2151/84 на Съвета от 23 юли 1984 г. относно митническата територия на Общността²⁶, последно изменен с Акта за присъединяване на Испания и Португалия,
- Регламент (ЕИО) № 1999/85 на Съвета от 16 юли 1985 г. относно режима активно усъвършенстване²⁷,
- Регламент (ЕИО) № 3632/85 на Съвета от 12 декември 1985 г. относно определяне на условията за представяне на митническа декларация²⁸,
- Регламент (ЕИО) № 2473/86 на Съвета от 24 юли 1986 г. относно режима пасивно усъвършенстване и системата на стандартния обмен²⁹,
- Регламент (ЕИО) № 2144/87 на Съвета от 13 юли 1987 г. относно митническото задължение³⁰, последно изменен с Регламент (ЕИО) №. 4108/88³¹,

¹⁹ ОВ L 388, 30.12.1989 г., стр. 24.

²⁰ ОВ L 83, 30.3.1981 г., стр. 40.

²¹ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 1.

²² ОВ L 376, 31.12.1982 г., стр. 1.

²³ ОВ L 155, 14.6.1985 г., стр. 54.

²⁴ ОВ L 272, 5.10.1985 г., стр. 1.

²⁵ ОВ L 78, 26.3.1991 г., стр. 9.

²⁶ ОВ L 197, 27.7.1984 г., стр. 1.

²⁷ ОВ L 188, 20.7.1985 г., стр. 1.

²⁸ ОВ L 350, 27.12.1985 г., стр. 1.

²⁹ ОВ L 212, 2.8.1986 г., стр. 1.

³⁰ ОВ L 201, 22.7.1987 г., стр. 15.

³¹ ОВ L 361, 29.12.1988 г., стр. 2.

- Регламент (ЕИО) № 1031/88 на Съвета от 18 април 1988 г. относно определяне на лицата - длъжници за плащане на митническо задължение³², последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1716/90³³,
- Регламент (ЕИО) № 1970/88 на Съвета от 30 юни 1988 г. относно триъгълния трафик в рамките на режима пасивно усъвършенстване и системата на стандартния обмен³⁴,
- Регламент (ЕИО) № 2503/88 на Съвета от 25 юли 1988 г. относно митническо складиране³⁵, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2561/90³⁶,
- Регламент (ЕИО) № 2504/88 на Съвета от 25 юли 1988 г. относно свободните зони и свободните складове³⁷, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1604/92³⁸,
- Регламент (ЕИО) № 4151/88 на Съвета от 21 декември 1988 г. относно определяне на разпоредбите за стоки, въвеждани на митническата територия на Общността³⁹,
- Регламент (ЕИО) № 1854/89 на Съвета от 14 юни 1989 г. относно вземането под отчет и условията за плащане на размера на вносните или износните сборове, произтичащи от митническо задължение⁴⁰,
- Регламент (ЕИО) № 1855/89 на Съвета от 14 юни 1989 г. относно режима временен внос на транспортни средства⁴¹,
- Регламент (ЕИО) № 3312/89 на Съвета от 30 октомври 1989 г. относно режима временен внос на контейнери⁴²,
- Регламент (ЕИО) № 4046/89 на Съвета от 21 декември 1989 г. относно предоставяне на обезпечение за погасяване на митническо задължение⁴³,

³² ОВ L 102, 21.4.1988 г., стр. 5.

³³ ОВ L 160, 26.6.1990 г., стр. 6.

³⁴ ОВ L 174, 6.7.1988 г., стр. 1.

³⁵ ОВ L 225, 15.8.1988 г., стр. 1.

³⁶ ОВ L 246, 10.9.1990 г., стр. 1.

³⁷ ОВ L 225, 15.8.1988 г., стр. 8.

³⁸ ОВ L 173, 26.6.1992 г., стр. 30.

³⁹ ОВ L 367, 31.12.1988 г., стр. 8.

⁴⁰ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 1.

⁴¹ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 8.

⁴² ОВ L 321, 4.11.1989 г., стр. 5.

- Регламент (ЕИО) № 1715/90 на Съвета от 20 юни 1990г. относно информацията, предоставена от митническите органи на държавите-членки относно класиране на стоки в митническата номенклатура⁴⁴,
- Регламент (ЕИО) № 2726/90 на Съвета от 17 септември 1990 г. относно транзита в Общността⁴⁵, с изключение на член 3, параграф 3, буква б),
- Регламент (ЕИО) № 717/91 на Съвета от 21 март 1991 г. относно Единния административен документ⁴⁶,
- Регламент (ЕИО) № 719/91 на Съвета от 21 март 1991 г. относно употребата в Общността на карнетки ТИР и карнетки АТА като транзитни документи⁴⁷.

Член 252

1. Отменят се членове 141, 142 и 143 от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета⁴⁸.
2. Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета⁴⁹, последно изменен от Регламент (ЕИО) № 3492/91⁵⁰, се изменя, както следва:
 - а) член 8 се изменя, както следва: следните думи се прибавят след думата „комитет“: „по член 247 на Митническия кодекс на Общността“;
 - б) въвеждащото изречение на член 10, параграф 1: „Представителят на Комисията представя на комитета по член 247 на Митническия кодекс на Общността проект...“.
 - в) отменят се членове 7 и 11.

Член 253

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 1994 г.

⁴³ ОВ L 388, 30.12.1989 г., стр. 1.

⁴⁴ ОВ L 160, 26.6.1990 г., стр. 1.

⁴⁵ ОВ L 262, 26.9.1990 г., стр. 1.

⁴⁶ ОВ L 78, 26.3.1991 г., стр. 1.

⁴⁷ ОВ L 78, 26.3.1991 г., стр. 6.

⁴⁸ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1.

⁴⁹ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁵⁰ ОВ L 328, 30.11.1991 г., стр. 80.

Дял VIII не се прилага в Обединеното кралство до 1 януари 1995 г.

Член 161 и членове 182 и 183, доколкото се отнасят до реекспорта, се прилагат от 1 януари 1993 г. Доколкото посочените членове се позовават на разпоредби от настоящия кодекс и докато тези разпоредби все още не са влезли в сила, позоваванията се считат за такива към съответните разпоредби от регламентите и директивите, посочени в член 251.

Преди 1 октомври 1993 г., на основата на доклад на Комисията относно дискусиите, свързани с последиците от валутния обменен курс, използван за прилагане на мерките на общата селскостопанска политика, Съветът преразглежда въпросите на търговията със стоки между държавите-членки в контекста на вътрешния пазар. Този доклад може да се придружава от предложения на Комисията, относно които Съветът се произнася в съответствие с разпоредбите на Договора.

Преди 1 януари 1998 г. на основата на доклад на Комисията Съветът преразглежда настоящия кодекс с оглед да направи промените в него, които изглеждат необходими предвид реализирането на вътрешния пазар. Този доклад може да се придружава от предложения на Комисията, относно които Съветът се произнася в съответствие с разпоредбите на Договора.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Люксембург на 12 октомври 1992 година.

За Съвета:

W. WALDEGRAVE

Председател